

بهای فصاحت و درگذرد ترا و مر باقی ماند و بعضی اهل خراسان هنوز از من دست برگیرند
 نیستند و آن زمان و آن پیشتر مضاف الیه واقع شود و ایشان فاده مفعولیت بی را و الف نیز
 کنند چون و او مان گفت و در نشان شین ضمیر غائب و تا ضمیر حاضر و را می مضاف الیه شدن و
 گردیدن مفید تغید و هرگز فاعل نماید بخلاف می ضمیر تکلم مثال مضاف الیه شدن چون سید است
 مثال مفعول شدن و مصدر و به همیشه مسمی است یعنی میدیم او را و میدیم ترا و مفعول فاعل در
 نیست مثال شنی که افاده فاعلیت کند مصرع کردش ستمی بر من از راه جفاکاری یعنی کرد
 او ستم بر من این غلط محض است و این ضمیر یعنی خود نیز آمد لیکن حاضر حاضر غائب و تکلم تکلم با
 مثال بریه منصب را بر بنام یعنی شخص خود را بر بنام دیگر قلانی بابش بسیار الفت دارد یعنی بسیار خود
 دیگر دیدم و نامر لوط است من را بعد ازین خانه ام راه نخواهم داد یعنی در خانه خود و اگر کسی بیستم
 گوید نفس این بنا یعنی نفس خود را و قلانی بابش بسیار الفت دارد یعنی بار خود غلط باشد
 و آن برای ذوی العقول بود و بر ذوی العقول متداول نیاید یعنی ضمیر چون انکس از ذوی
 و بعضی جانشینک بود و دیگر باید نیست که آن هر چه مرکب از آن بود مانند چنان که چنان
 بماند و به از آن بحق کاف بیان گردید و با فاصله یابی فاصله و الا غلط باشد که در جا نیاید
 آن مقدم بر آن ذکر کنند مثال شعر و عشق تو ای صدم چنانم که هستی خویش در کمانم مثال
 تقدم مابعد چنان بر چنان نظامی چنان کافر می چنان میزیم و و الف جمع ضمیر
 برای غیر ذوی العقول آید چون گلهها و سالها و الف نون برای نوز و چون چنان
 و سواران گره در بعضی مواقع از غرابت فصیح نیستند چون چنان و گلان و گاهی الف با یا
 بدل شود و آنرا مال نامند چون اعتماد و کسب که در اصل اعتماد و حساب و کسب
 بوده است و در اشعار عین هم وقت تقطیع چون الف وصل ساقط شود و این سخت ظلمی
 بر شعر و غایب آن برگزیده باشد فرسخ تو هم در ترکیب و در آن دو ثمره بود ثمره اول ترکیب
 ناقص و آن دو لقب بر چند نوع بود یکی با صافست چون با و شاه جهان قلب

از آن که مضاف است
 به سبب آنکه مضاف
 آن زمان و آن پیشتر
 مفعولیت بی را و الف نیز
 مفعول شدن و
 ضمیر غائب و تا ضمیر حاضر
 مضاف الیه شدن
 مفعول شدن و مصدر
 مسمی است یعنی میدیم
 او را و میدیم ترا
 مفعول فاعل در
 مفعولیت بی را و الف نیز
 مفعول شدن و
 ضمیر غائب و تا ضمیر حاضر
 مضاف الیه شدن
 مفعول شدن و مصدر
 مسمی است یعنی میدیم
 او را و میدیم ترا
 مفعول فاعل در
 مفعولیت بی را و الف نیز
 مفعول شدن و
 ضمیر غائب و تا ضمیر حاضر
 مضاف الیه شدن
 مفعول شدن و مصدر
 مسمی است یعنی میدیم
 او را و میدیم ترا
 مفعول فاعل در

آن نیز درست است چون جهان در شمار و انحصار و فارسی پسند کسور بود اگر ششگون باشد بهر دو
 در تاج کسور مانند سوره پیش و آنچه فکر این کسره قیاسی نباشد بلکه سماعی و در بعضی مواضع فقط
 بسبب کثرت استعمال چون صاحب کمال در شعر شده و بسره وقت و برین تعبیر و در بعضی جا غیر
 چنانچه درین شعر مولوی معنوی شکر چون خدا خواهد که برود کسر در مدیسه اندر طعنه بکمان
 و انصاف بر چند قسم است یکی بیانی و آن استعاره است بدانکه برجا که در مصاف و مضامین است
 عموم و خصوص من وجه یا مطلق واقع شود آن انصاف را بیانی نامند مثالی آن چون بر روی
 و انگشته طلا چه بر سر بر جوبی نباشد چون سر بر علاج و هر جوب سر نیست مانند صدوق و همچنین
 طلافی نباشد چون انگشته نقره و هر طلا انگشته نیست چون جام طلا و در فارسی این ضائقی که بجای باشد
 بیانی است چه بر جوب یعنی بر سر بر جوبست دیگر تشبیهی در میان شب و شبید بر واقع شود چون
 کل خسار دیگر لای چون غلام زید یا سب عمر و یعنی غلام برای زید و سب برای عمر و دیگر انصاف
 با دومی ملا بست یعنی کمتر ملا بستی متضاد است و مخالف آن مثال ایران ما و از توران شماست
 ظاهر است که قائل این کلام در خانه از محدثی از مصنفات ایران قیام و سکنی داشته باشد و همچنین
 مخاطب این ملا بست که ذکر کرده آمد تمام ایران را از آن خود قرار داد و توران را از آن طح
 دیگر ترکیب توصیف یعنی لفظی موصوف و لفظی دیگر صفت آن واقع شود چون گل تر و مراد از صفت
 بیان کیفیت است اعم از مدح و ذم چاه تابان مرد پویا هر دو صفت و موصوف نمایان صفت است
 و چون صفت مراد از موصوف هم در فارسی کسور باشد و قلب آن روا بود چون تابان پویا مرد
 و عدم رعایت کسره برای ضرورت سماعی باشد قیاسی نیست چنانچه درین شعر شعبه چهارم و
 خسته را خون خنجر فرموده است و خلقی نیست یکطرف آن شوخ تنها یکطرف و دیگر ترکیب هم و امر
 که پلاس هم بوز و سنی قائل بداند چون جهان دار و زرخش معنی دارند جهان بخشنده زرد دیگر
 بخوبی حرف تشبیه از شبه بود و از شبه مانند آینه روی یعنی چون آینه در رود سر و قامت
 یعنی چون سر و در قامت دیگر ترکیب نیز چون بست مرتبه و بلند همست یعنی بست ای بر روی

عبارت کلام فارسی است
 و ضامین و کسور
 در بعضی مواضع
 فقط بسبب کثرت
 استعمال چون
 صاحب کمال
 در شعر شده
 و بسره وقت
 و برین تعبیر
 چنانچه درین
 شعر مولوی
 معنوی شکر
 چون خدا
 خواهد که
 برود کسر
 در مدیسه
 اندر طعنه
 بکمان و
 انصاف بر
 چند قسم
 است یکی
 بیانی و
 آن استعاره
 است بدانکه
 برجا که
 در مصاف
 و مضامین
 است
 عموم و
 خصوص
 من وجه
 یا مطلق
 واقع
 شود آن
 انصاف
 را بیانی
 نامند
 مثالی
 آن
 چون
 بر روی
 و انگشته
 طلا
 چه
 بر سر
 بر جوبی
 نباشد
 چون
 سر بر
 علاج
 و هر
 جوب
 سر
 نیست
 مانند
 صدوق
 و
 همچنین
 طلافی
 نباشد
 چون
 انگشته
 نقره
 و هر
 طلا
 انگشته
 نیست
 چون
 جام
 طلا
 و در
 فارسی
 این
 ضائقی
 که
 بجای
 باشد
 بیانی
 است
 چه
 بر
 جوب
 یعنی
 بر
 سر
 بر
 جوبست
 دیگر
 تشبیهی
 در
 میان
 شب
 و
 شبید
 بر
 واقع
 شود
 چون
 کل
 خسار
 دیگر
 لای
 چون
 غلام
 زید
 یا
 سب
 عمر
 و
 یعنی
 غلام
 برای
 زید
 و
 سب
 برای
 عمر
 و
 دیگر
 انصاف
 با
 دومی
 ملا
 بست
 یعنی
 کمتر
 ملا
 بست
 سنی
 متضاد
 است
 و
 مخالف
 آن
 مثال
 ایران
 ما
 و
 از
 توران
 شما
 است
 ظاهر
 است
 که
 قائل
 این
 کلام
 در
 خانه
 از
 محدثی
 از
 مصنفات
 ایران
 قیام
 و
 سکنی
 داشته
 باشد
 و
 همچنین
 مخاطب
 این
 ملا
 بست
 که
 ذکر
 کرده
 آمد
 تمام
 ایران
 را
 از
 آن
 خود
 قرار
 داد
 و
 توران
 را
 از
 آن
 طح
 دیگر
 ترکیب
 توصیف
 یعنی
 لفظی
 موصوف
 و
 لفظی
 دیگر
 صفت
 آن
 واقع
 شود
 چون
 گل
 تر
 و
 مراد
 از
 صفت
 بیان
 کیفیت
 است
 اعم
 از
 مدح
 و
 ذم
 چاه
 تابان
 مرد
 پویا
 هر
 دو
 صفت
 و
 موصوف
 نمایان
 صفت
 است
 و
 چون
 صفت
 مراد
 از
 موصوف
 هم
 در
 فارسی
 کسور
 باشد
 و
 قلب
 آن
 روا
 بود
 چون
 تابان
 پویا
 مرد
 و
 عدم
 رعایت
 کسره
 برای
 ضرورت
 سماعی
 باشد
 قیاسی
 نیست
 چنانچه
 در
 این
 شعر
 شعبه
 چهارم
 و
 خسته
 را
 خون
 خنجر
 فرموده
 است
 و
 خلقی
 نیست
 یکطرف
 آن
 شوخ
 تنها
 یکطرف
 و
 دیگر
 ترکیب
 هم
 و
 امر
 که
 پلاس
 هم
 بوز
 و
 سنی
 قائل
 بداند
 چون
 جهان
 دار
 و
 زرخش
 معنی
 دارند
 جهان
 بخشنده
 زرد
 دیگر
 بخوبی
 حرف
 تشبیه
 از
 شبه
 بود
 و
 از
 شبه
 مانند
 آینه
 روی
 یعنی
 چون
 آینه
 در
 رود
 سر
 و
 قامت
 یعنی
 چون
 سر
 و
 در
 قامت
 دیگر
 ترکیب
 نیز
 چون
 بست
 مرتبه
 و
 بلند
 همست
 یعنی
 بست
 ای
 بر
 روی

ترکیب و بدین روی است و در عربی چنین گویند **ترکیب و اعلا فیه** یا **یک چنین** است
 تا هم تمام اصناف لفظی باشد چون **یکو** نظر بر معنی حسن الوبه بود و **یک** کسره آخر اصناف دو شود **یک**
 است معنوی و این ترکیب یاد در دو لفظ مترادف صحیح بود مانند **دشت روم** که **ایجا** و **بیل** است
 و **یک** ترکیب **بعلف** چون **عمر و زید** و این **تر** او **عین** هم صحیح بود چون **حرمش** و **یک** ترکیب **عده** و **باشا**
 چون **کروز و یک** شب **یک** ترکیب **اسما** و **الذکر** وقت چون **میر و زو** و **میر و زو** و **میر و زو** و **میر و زو**
 و ترکیب لفظی **اسما** و **روز و شب** صحیح بود باقی غیر جائز و نامستوی دیگر ترکیب با اسم اشاره و ضمیر
 چون **این** بار و **آن** روز دیگر ترکیب در بدل و **بدل** نه چون **میرزا** شد و **نواب** **اصف** **الدوله** و
شاه قاسم **انوار** و **بابا** **فغانی** و آخر **بدل** **منساکن** باشد **مگر** **بذرت** که **بسم** دیده شد دیگر ترکیب
اعلام چون **محمد** **حضر** **محمد** **قاسم** و **احمد** **علی** و **حرف** آخر لفظ اول این **اسما** **بسته** **ساکن** **آید** و **تصرف** **آن**
 لفظ و غیر صحیح بود و در بعضی **اسما** ترکیب اضافی نیز واقع شود چون **عبد** **العلی** و **غلام** **محمد** **باجه** **تصرف** **اعلام**
 و امثال و آنجا شد دیگر ترکیب **اسم** و **فعل** با **حرف** و **رابط** چون **پر** **بام** و **چرست** و **خوبست** و **امه** **است**
متره و **وم** در ترکیب مرکبات تا **آن** یا **مبتدا** و **خبر** بود با **حرف** **رابط** امثال **آن** **می** **است** **و**
جمله **اسمیه** باشد که **پوسته** **دال** بود **ثبوت** و **دوام** **فعل** و **فاعل** امثال **آن** **مرد** **و** **این** **گفت** **جمله**
نامند و **این** **گفت** و **رای** **مرکتب** **تقصیر** **چه** **مرکتب** **تمام** **آن** بود که **سفید** **سخت** **سکوت** **شود** **سما** **را** **چنانچه**
درین **جمله** **گفته** **آمد** و **اسم** **این** **سیار** بود مانند **خبر** و **انشاء** و **انواع** ایشان **درین** **مختصر** **ذکر** **آن** **تفصیل**
گنجایش **ندارد** و **مرکتب** **تقصیر** **است** که **سفید** **سخت** **سکوت** **نیفتد** **سما** **را** **چنانچه** **در** **متره** **اول** **گشت**
و **اطلاق** **کلام** **بر** **صحیح** **باشد** **اگر** **بزر** **سطر** **یک** **زیاده** **از** **ان** **باشد** **فرض** **چهارم** **در** **بیان** **بان**
فارسی **ان** **سکنت** **در** **متره** **اول** **در** **بان** **نورانیان** **چون** **با** **نظم** **و** **نثر** **فارسی** **سخت** **بان**
و **درستی** **شیخ** **اهل** **بان** **ست** **پس** **منشی** **و** **شاعر** **را** **از** **لغت** **و** **مجاوزه** **فارسی** **آگاه** **بودن** **ضرورت** **افسوس**
طالبان **این** **فن** **را** **باید** **که** **در** **مجاوزه** **ساخت** **بان** **فعل** **کنند** **و** **بر** **درکت** **اینها** **منید** **ستل** **کنند** **و** **در**
از **مقد** **این** **ان** **اصل** **فعل** **فرق** **بسیار** **ست** **مقد** **را** **میش** **با** **ذات** **رای** **که** **لغت** **شکل** **و** **نثر** **و** **نشا**

حرف بی نام

لغوی است و در لغت آمده است

اعتباری نیست و مصداق این کلام است آنچه از مرز ابدیل علیه الرحمته نقل کنند که در مشرق سپهر محاکمه
 خرام کاشتن بهجا و نموده همچنین اصبح و اشام و سبب غلطی که درین محاکمه واقع شده بهندی
 میرزای مذکور است اگر از خاک صفایان با شهر می دیگر از بلاد ایران میبود و شعر گفتنش باین بلند
 منته و کاشتهای تازه قطع نظر از شتر گمبهای که بوی نسبت و بهندی بود احدی زبان تشنوع او
 نیکشاد و ملاحظوری در گلزار ابراهیم حرم را در فرموده و عفو را کاشته میچسبند اجمال گفتگو نیست
 و حق نیست که صاحب زبان هر نصرانی که در محاکمه و زبان خود کند مقلدان ^{یعنی نموده است که حرام را در رده} در آن مجال گفتگو تنگست
 یا بجه فارسی بر دو نوع بود فارسی ایران و فارسی توران بعضی الفاظ مخصوص بابل تورانست که یکی
 از آن بزبان مردم ایران جاری نباشد و بعضی مختص بایرانیان که تورانیان را باین شناسالی بنا
 بر همین در ایران و توران لفظی چند مخصوص بابل هر شهر باشد و حرف زدند خطوط نویسی روزمره اهل ایران
 اختیار باید نمود و در شعر و انشاء مسموع چنین مقید بیک و زمره نباید شد و الا خلاصه طریق استاده باشد
 و بفعل شعر از رتبه بلند از و فارسی کتابی تقلید گذشتگان باشد با بجه از الفظی و عباراتی که مخصوص
 به تورانیان باینکی وی بود بجای او دیگر بگناه بجای صبح دیگر بگناه بجای شام واری بجای بی
 و خبر بجای پذیرن و طغائی بجای برادر ماور و خوشدامن بجای ماور زن و خسر پوره بجای
 برادر زن و نیزه بجای شوهر خواهد و نیکه بجای زن برادر و او در سخای برادر و خیمه بجای
 چوب بستنی و سرسپاک بازاری بجای شمع کرک بجای سنگم و لیلیو بجای خفتد و روز بجای
 نسر و پالیدن و کافستن بجای بستن و برافتن تیر بجای انداختن تیر و فکلی بجای رفته و رمی
 و شستن و قاشتن بجای شستن و برافستن و عافیت بجای ذکر و سوار شدن آب
 بجای زیاده شدن آب سوار شدن روز بجای گذشتن روز و پالیدن بجای توار نمودن
 خسپیدن بجای خوابیدن بجای خوابیدن و زیر کردن و بخش کردن سر بجای مالیدن سر و
 بجای طرف و شو بجای شوهر و ماندن بجای نهادن و هر دو بجای گذشتن آرزو چون نام نهادن
 و فلان چیز ابرطای مانند دام و فلانی پسر خود را حبیب علی نام نهادند ^{نام نهادن} با آنکه ^{نام نهادن} و این نیز از آنست

یعنی بگزارید یا غلای زن خود را مانده یعنی گانید و بجای ماندند و هم آرند و این چندان تسبیح نبود
 بلکه رایج اما گذشت فصیح تر از هر دو باشد و بجای طلاق دادن تیر ماندن ^{بمعنی زن یا محو شد} استعمال کنند زن طلاق داده
 مانده گویند و دیگر در بجای فرود و خلاصیدن بجای گانیدن و پائین شدن بجای فرود آمدن
 و گویند کیست بجای انیکه بی حلاوت بوده است و قربانت زدم بجای قربانت شوم و کسبان ^{قلبتان}
 بجای تو مساق و بعد مثل لفظ داری مانند مثل فلان و رای نیز مخصوص باینها باشد عاید
 و سر سر خاک بازاری و شیخ و کرگ و لبلبو مخصوص بکالیان باشد دیگران بتقلید ایشان
 این الفاظ استعمال کنند و لفظ و اور و خلاصیدن و کافتن باطنیان اختصاص دارد و باقی مشترک
 مگر در فارسی ایرانیان بدانکه در الفاطمی و عباراتی که خصوصیت با اهل ایران دارد و
 نورانیان را بان اشتیاقی نباشد یکی بفرمانند بود بجای بنشینید وقت برخاستن کسی برای تعظیم
 کسی دیگر خوش آمدید وقت آمدن کسی بخانه کسی و جواب آن خوش ما نم بود و ادق بجای خبر جانور
 بجای و گیدان و خالو دانی برادر ما و در خانه بجای در بار و اشک افساسی و اردغ و بان خانه
 و تشون معنی سپاه و گشکی نه چو کی خانه و هزاره خانه شخص پیوده و پیزی مثل کون کشاوره و نور
 حجه شسته است و عرض کنم خدمت ملازمان شما در موند کجا بودی و در نشین بابائش بر تم
 وزن پدرش را شجر می کشم و پیش کور شوا و حراز را میخواهد داد و هفت بر و پید در پامی من نوشته
 و چیز معنی طعام و چاشت کردن بجای طعام روز و شام کردن چیز خوردن و شب بخیر گفتن بی وقت
 در آمدن بخانه او سر شام و جواب آن شب بارت بود و سبل بجای برود و بگفتن بجای سبهای که در حساب و گزاف
 وزن جلیبش قهقهه پس و ماور و گیکر خورده خوابم نیر و شما ما ایسا شنید و شما این چک چانه کجا بهر ساند
 یعنی این کرد و تیغ من نهم و در دم و در و از که شنید بودم و از هفتند کسی هم کار رفتند و الی کاسه در دوام و
 با آتش در کاسه آنچه در بغداد است که در سر خلیفه که در ریشخند استعمال کنند در شخند ترو و گیکر خوش بر سر
 در بر زمین وقت بجای کدام و وزند کجانی بجای مردم کجای و اگر گوید که ما منصفید ما در غارم و فلان اطمینان
 و هر چه بگویند که مردم و کلاه آب بروم از اگر نته بامی خود و از من شنیدیم مگر در در آتش زد و مقدر را سگای خود
 ای کونش ای بیت اخیلا کبردم

یعنی بگزارید یا غلای زن خود را مانده یعنی گانید و بجای ماندند و هم آرند و این چندان تسبیح نبود
 بلکه رایج اما گذشت فصیح تر از هر دو باشد و بجای طلاق دادن تیر ماندن استعمال کنند زن طلاق داده
 مانده گویند و دیگر در بجای فرود و خلاصیدن بجای گانیدن و پائین شدن بجای فرود آمدن
 و گویند کیست بجای انیکه بی حلاوت بوده است و قربانت زدم بجای قربانت شوم و کسبان
 بجای تو مساق و بعد مثل لفظ داری مانند مثل فلان و رای نیز مخصوص باینها باشد عاید
 و سر سر خاک بازاری و شیخ و کرگ و لبلبو مخصوص بکالیان باشد دیگران بتقلید ایشان
 این الفاظ استعمال کنند و لفظ و اور و خلاصیدن و کافتن باطنیان اختصاص دارد و باقی مشترک
 مگر در فارسی ایرانیان بدانکه در الفاطمی و عباراتی که خصوصیت با اهل ایران دارد و
 نورانیان را بان اشتیاقی نباشد یکی بفرمانند بود بجای بنشینید وقت برخاستن کسی برای تعظیم
 کسی دیگر خوش آمدید وقت آمدن کسی بخانه کسی و جواب آن خوش ما نم بود و ادق بجای خبر جانور
 بجای و گیدان و خالو دانی برادر ما و در خانه بجای در بار و اشک افساسی و اردغ و بان خانه
 و تشون معنی سپاه و گشکی نه چو کی خانه و هزاره خانه شخص پیوده و پیزی مثل کون کشاوره و نور
 حجه شسته است و عرض کنم خدمت ملازمان شما در موند کجا بودی و در نشین بابائش بر تم
 وزن پدرش را شجر می کشم و پیش کور شوا و حراز را میخواهد داد و هفت بر و پید در پامی من نوشته
 و چیز معنی طعام و چاشت کردن بجای طعام روز و شام کردن چیز خوردن و شب بخیر گفتن بی وقت
 در آمدن بخانه او سر شام و جواب آن شب بارت بود و سبل بجای برود و بگفتن بجای سبهای که در حساب و گزاف
 وزن جلیبش قهقهه پس و ماور و گیکر خورده خوابم نیر و شما ما ایسا شنید و شما این چک چانه کجا بهر ساند
 یعنی این کرد و تیغ من نهم و در دم و در و از که شنید بودم و از هفتند کسی هم کار رفتند و الی کاسه در دوام و
 با آتش در کاسه آنچه در بغداد است که در سر خلیفه که در ریشخند استعمال کنند در شخند ترو و گیکر خوش بر سر
 در بر زمین وقت بجای کدام و وزند کجانی بجای مردم کجای و اگر گوید که ما منصفید ما در غارم و فلان اطمینان
 و هر چه بگویند که مردم و کلاه آب بروم از اگر نته بامی خود و از من شنیدیم مگر در در آتش زد و مقدر را سگای خود
 ای کونش ای بیت اخیلا کبردم

و سماخه تان چرامی وید و سماخه خودمان بستید و چرا که منفر و سبی و حرمانت ای میم اندو
 و این بجای اورده شوید و شکل بخشش را و ای و ای مقام است و سینه و سینه و سینه
 بنده نخواهیم دست و گش بره و از که شو و شرت نمی آید و خیرست از تو خدا بید و و شکسته و با
 کردن و جان شامین شوم و برای یک کس که بر سرانم و این هم عجب الایست و فردا بید و خا و شرت
 بیاید و شوم و له که میجو و و بکس نش میجو و و مرد که در یکی چه نمیدهد و این هم عجب است و بیور
 و و تها را لجه خودم و بر سر ز و دست سراساده است و تخم خولی نیست و زانو من او که کرد دست با کله
 لفظی که مستعمل تو را بیانست مقابل آن لفظی دیگر که در بیان سی لیل نوران نوشته شده بر سینه لیل ایران
 جارت و ایشان بجای غم قاف بالعکس تعلق در آرد و غم را قی و غریب لولطن قریب لولطن گویند و غم
 هر ساق را غر ساع و زن قبه رازن غم و بجای الف و او و کلام ایشان بسیار می آید جان چونان لولطن
 خوانم علوم ایشان نسوق گفتگو کنند که بعضی از راه تکلف ازین چیزها احتراز دارند که خجسته است چون
 این درستی بر اینکه فنا با نشان لفظ تو بی بجای بیشتر استعمال کنند و چنین بجای کما شیر می بلفظ خدا بر در گ
 بجای هم و بفرماید بجای شنبید چنانکه گذشت مخصوص با نشان باشد دیگران از ایشان با و گرفته اند و در کس
 و کاه کون یعنی احمق و من بجای او شو بجای شب لفظ خراسانیان باشد و ایشان هر الف با و
 بدل کنند بجلاف صفایان که ایشان الفی را که ماقبل فون غنه باشد با و بدل سازند جان
 چون گویند و ما را مود گویند و خراسانیان شمارش و ما را مود و در فارسی ایشان از سبب عت حر و
 اصل مخدوف شود بجای بختی و سخته ریه و سوه از زبان ایشان بر می آید و با شتی یعنی قمر ساق نیز
 لفظ اهل خراسانست مشره سوم در بیان فارسی اهل سید یکین کسانی که تلمذ و محاسن اهل زبان
 نباشند و آن بر دو گونه بود یکی فارسی کتابی و آن هر چند خلاف روزمره هر دو زبان واقع شود
 لیکن صحیح باشد مثال آن دیر و زحان بخاطر من جانم که پاسی از روز بر آمده برای ملاقات
 گرامی بیاید لیکن یکی از دوستان من گفت که مرزا صاحب پی کاری بر جناح استیجالی
 بجانب فرید آباد قطره زین شده اند شمار از رفتن در پیش شدت که با و هم آغو خوش خندان با زبان

و سماخه تان چرامی وید و سماخه خودمان بستید و چرا که منفر و سبی و حرمانت ای میم اندو
 و این بجای اورده شوید و شکل بخشش را و ای و ای مقام است و سینه و سینه و سینه
 بنده نخواهیم دست و گش بره و از که شو و شرت نمی آید و خیرست از تو خدا بید و و شکسته و با
 کردن و جان شامین شوم و برای یک کس که بر سرانم و این هم عجب الایست و فردا بید و خا و شرت
 بیاید و شوم و له که میجو و و بکس نش میجو و و مرد که در یکی چه نمیدهد و این هم عجب است و بیور
 و و تها را لجه خودم و بر سر ز و دست سراساده است و تخم خولی نیست و زانو من او که کرد دست با کله
 لفظی که مستعمل تو را بیانست مقابل آن لفظی دیگر که در بیان سی لیل نوران نوشته شده بر سینه لیل ایران
 جارت و ایشان بجای غم قاف بالعکس تعلق در آرد و غم را قی و غریب لولطن قریب لولطن گویند و غم
 هر ساق را غر ساع و زن قبه رازن غم و بجای الف و او و کلام ایشان بسیار می آید جان چونان لولطن
 خوانم علوم ایشان نسوق گفتگو کنند که بعضی از راه تکلف ازین چیزها احتراز دارند که خجسته است چون
 این درستی بر اینکه فنا با نشان لفظ تو بی بجای بیشتر استعمال کنند و چنین بجای کما شیر می بلفظ خدا بر در گ
 بجای هم و بفرماید بجای شنبید چنانکه گذشت مخصوص با نشان باشد دیگران از ایشان با و گرفته اند و در کس
 و کاه کون یعنی احمق و من بجای او شو بجای شب لفظ خراسانیان باشد و ایشان هر الف با و
 بدل کنند بجلاف صفایان که ایشان الفی را که ماقبل فون غنه باشد با و بدل سازند جان
 چون گویند و ما را مود گویند و خراسانیان شمارش و ما را مود و در فارسی ایشان از سبب عت حر و
 اصل مخدوف شود بجای بختی و سخته ریه و سوه از زبان ایشان بر می آید و با شتی یعنی قمر ساق نیز
 لفظ اهل خراسانست مشره سوم در بیان فارسی اهل سید یکین کسانی که تلمذ و محاسن اهل زبان
 نباشند و آن بر دو گونه بود یکی فارسی کتابی و آن هر چند خلاف روزمره هر دو زبان واقع شود
 لیکن صحیح باشد مثال آن دیر و زحان بخاطر من جانم که پاسی از روز بر آمده برای ملاقات
 گرامی بیاید لیکن یکی از دوستان من گفت که مرزا صاحب پی کاری بر جناح استیجالی
 بجانب فرید آباد قطره زین شده اند شمار از رفتن در پیش شدت که با و هم آغو خوش خندان با زبان

و سماخه تان چرامی وید و سماخه خودمان بستید و چرا که منفر و سبی و حرمانت ای میم اندو
 و این بجای اورده شوید و شکل بخشش را و ای و ای مقام است و سینه و سینه و سینه
 بنده نخواهیم دست و گش بره و از که شو و شرت نمی آید و خیرست از تو خدا بید و و شکسته و با
 کردن و جان شامین شوم و برای یک کس که بر سرانم و این هم عجب الایست و فردا بید و خا و شرت
 بیاید و شوم و له که میجو و و بکس نش میجو و و مرد که در یکی چه نمیدهد و این هم عجب است و بیور
 و و تها را لجه خودم و بر سر ز و دست سراساده است و تخم خولی نیست و زانو من او که کرد دست با کله
 لفظی که مستعمل تو را بیانست مقابل آن لفظی دیگر که در بیان سی لیل نوران نوشته شده بر سینه لیل ایران
 جارت و ایشان بجای غم قاف بالعکس تعلق در آرد و غم را قی و غریب لولطن قریب لولطن گویند و غم
 هر ساق را غر ساع و زن قبه رازن غم و بجای الف و او و کلام ایشان بسیار می آید جان چونان لولطن
 خوانم علوم ایشان نسوق گفتگو کنند که بعضی از راه تکلف ازین چیزها احتراز دارند که خجسته است چون
 این درستی بر اینکه فنا با نشان لفظ تو بی بجای بیشتر استعمال کنند و چنین بجای کما شیر می بلفظ خدا بر در گ
 بجای هم و بفرماید بجای شنبید چنانکه گذشت مخصوص با نشان باشد دیگران از ایشان با و گرفته اند و در کس
 و کاه کون یعنی احمق و من بجای او شو بجای شب لفظ خراسانیان باشد و ایشان هر الف با و
 بدل کنند بجلاف صفایان که ایشان الفی را که ماقبل فون غنه باشد با و بدل سازند جان
 چون گویند و ما را مود گویند و خراسانیان شمارش و ما را مود و در فارسی ایشان از سبب عت حر و
 اصل مخدوف شود بجای بختی و سخته ریه و سوه از زبان ایشان بر می آید و با شتی یعنی قمر ساق نیز
 لفظ اهل خراسانست مشره سوم در بیان فارسی اهل سید یکین کسانی که تلمذ و محاسن اهل زبان
 نباشند و آن بر دو گونه بود یکی فارسی کتابی و آن هر چند خلاف روزمره هر دو زبان واقع شود
 لیکن صحیح باشد مثال آن دیر و زحان بخاطر من جانم که پاسی از روز بر آمده برای ملاقات
 گرامی بیاید لیکن یکی از دوستان من گفت که مرزا صاحب پی کاری بر جناح استیجالی
 بجانب فرید آباد قطره زین شده اند شمار از رفتن در پیش شدت که با و هم آغو خوش خندان با زبان

حاصل اگر این چنین جناب بخاطر سبب آن که بخواهید تشغول بجاری دیگر بیاورید یا میرزای مذکور از کجا
 خود و بکسی حاصل نموده بجا خود بیاید آن زمان اگر دل استوری بدین از سخنان شیرین دل
 شاعر اریکام آرزو از شک سنگ شکر و طبله انگبین یاد نمود و بنا بر آن در آمدن مخلص توقف بفرمود و دیگر
 خاصی طبعی که بعضی صاحبان الفاظ شکر که بنده می زبان بلای تحقیق بفایسی ادا کنند و این غلط و بسیار
 قبیح و موجب ریشخند بود مثال آن فردا اینجا است از خانه بیرون ستانده بود و معرفت یکی از اشرافان
 با امیری ملاقات نمود آن قابلیت نظم و نثر این را دیده چنان گفت که مگر بزرگی قناعت بفرمایید
 همراه خود می بزم قصه آن ششما از غایت خندلی در سپهرین سخنچیزه و اینجا گفت که امر و خوش روزیست
 و در وقت تمام آمده خواستد در اثنای این گفتگو کسی در گوش می سخن گفت آن شر را سا از جایی
 بر بست و در میان خانه خود رفت و اینجا از آن استوری گرفته بجا خود باز می آمد آن استیفا
 از من گفت که من بجا خود میروم من حضرت نمودم چون تنها نامم شطرنجی از راه سپری شد
 که کسی انقباض کرده بای اینجا را چنان ببرد که خون از رگها بر زمین می کشد و در اینجا شکر بریزد
 نشست اکنون آن حال اگر بیاومی آید مرغ دل رسیدن پر پرواز می کشد یک کسی جز با خودش
 نمی آید قصه آن مکان هر خطر قدم در راه نموده بجا آمده از شاگردان چکس حاضر نمود و خوشتر
 رفتن سبب جواب از جا بر کرده او دیدم اکنون با پی اینجا فرود میکند که تو گویی استخوان آن
 گشته است و طغیان امر و زخوامانم یک دو کوک که در خواندن سستی نموده نظر طلبان و خوشتر
 کشته کمال کسی علاج که با فایده کند انصاحب زبان خود بگوید که من از ذات شام توقع بسیار
 می نمودم فرغ چشم در فصاحت بود آن دو مشرک بود مشرک اول در فصاحت کلمه فصاحت
 دو گونه بود فصاحت کلمه و فصاحت کلام و لفظ فصیح اطلاق کنند بر کلمه و کلام و تکلم بر
 این فصاحت کلمه خالی بودن لفظ است از غرابت چون تاس معنی فکرم و عقیان کجایی و نیز همان
 بجای کرک + و دیگر اصطلاح و محاوره یک لفظی که در استعمال نباشد و تا حرفت آن جمع شدن
 حرف و تکیه است چون همچا بمعنی چراگاه و پیشرو از رزم بفا سی و همچنین لفظی که آنرا آن

شد و باشد چه لفظ مستند و در نظم و نثر بی عینت و اصناف و عین آن چه در بیان منع اطلاق
 نون بعد حرف علت گذشت قیاس نماید چون مذکور شد و صد کرد و مدرس بود و معاون غیر آن
 باشد و اگر باید بخت استعمال باید چون مذکور شد و مخالفت قیاس لغوی و این عبارتست از نظم
 بالفاظیکه مخالفت با قیاس لغوی است باشد چون کشایدن بجای کشایدن و کشایدن
 بجای گردایدن چنانچه مستعمل کاتبان و بعضی از اهل خراسان باشد و در عربی اقل و اصل
 بجای اقل و اصل آوردن ازین قبیل باشد و امرایش قافیه تا شایش نمودن نیز چنین بود چه
 تا شایش شین برای شیرست و قیاس مفعول در افزایش شین برای اصل مفعول و مفعول آن کسور
 شیر بجای حاصل آمد آری مفعول آن کسور بود و بخشش یعنی بخشیدن قافیه بخشش مفعول شین اول
 آوردن ازین نوع بود و قافیه در تحفه العزاقین مایه شعر جعفر کرم و نظام بخشش بل مرد و کابار
 بخشش مایه بخشش مفعول باشد و اصل علم بالصلوب و دیگر فاعل و مفعول ساختن از الفاظ
 فارسی بر وضع الفاظ عربی چون شمشیر و مزلف و مرتب و الف و لام داخل نمودن کلمات
 چون ذوالخود و چین و حسب الفرمایش خلاف قیاس لغوی افتد و اهل تصانیف قدیمه نظم و نثر ازین
 الفاظ را استعمال نموده اند مگر در دو مورد در فصاحت کلام و فصاحت در کلام آری عبارات لغوی
 که در آن بنا بر حرف راه باشد یا خود بنا باشد مثال آن از علم و عمل علم علو و عزت برافراشته دیگر
 قلوه قلوب قدیمان قافیه قران قشون قلون آن و قبح چایان قران قزب قاذر و المن و دست
 عنان نشاط از کف اختیار را کرده گان صحرای شتیاق قامت آن برق قفس خراب و بر سرست
 و از ضعف تالیف نیز باید که پاک باشد یعنی از اصناف قبل الذکر مثال آن مصرع خدیش بدیدار و
 سلامت و این عیب مخصوص عبارات عربیه باشد و از تعقید لفظی و معنوی هم آخر از ضرورت است
 معقب گردانیدن کلام است از روی لفظ و معنی مثال تعقید لفظی این گفته بودم شتر تو من در بیجا
 از سبب تقدم الفاظی که موخر بودن را سزاوارست معقد گردید مثال تعقید معنوی لوه لوه با بدو
 همی بدینش و ندان شرح کرده نسیم از ما بود و موج استین در ما بود و زده آبرویش نگاهدار در بر سرست
 معنی طرح کرده

نی سرو با یکی که بگوی آن آفت جان می رود امید کلاه است که چون طبع است با لحن شعر می
 موقوف بر تخیلی و قصه و کنایه و اصطلاحی و ارجحانی ناپسندیده بود و اصل این نوع باشد فرغ
 ششم در بلاغت و در آن یک نمره باشد شمره بلاغت نیز همین عبارت و شعر معنی بود که موقوف
 آن متصور باشد نزد قائل آن و لفظ را در آن خل نکند چه اطلاق بلنج بر کلام و مکمل صحیح بود و
 بر کلام غیر صحیح پس بلاغت در کلام حاصل نشود مگر از چند چیز مثل استعارات باقران کنایات بلنج
 و مجازهای پسندیده و تشبیه غیر مبتذله و ملاحظه جوانب معنی و مراعات مقام احترام از الفاظ
 غیر مفید و التزام سوق کلام بر نسق عوام مثال استعارات باقران شعر نثر سامری کاغذ تو
 شود که اگر شمره سرده بی نرگس سرده سالی * لفظ سرده ساقزینه این کلمه را می کنند بر شمره
 که آن چشم بارت مثال دیگر شعر لؤلؤ از نرگس فر و بارید و گل را آینه داد و پوزنگرک روح پرور
 باش عتاب داد و قرینه در مصرع اول لؤلؤ یا بارید از نرگس است از نرگس گو بهر یکدیگر
 مگر از چشم اشکی که مشبه بود با گوهر و قرینه در مصرع دوم ذکر اعضاست و مصرع اول پس
 اعضای محبوب آنچه مشایبه بزرگ است و ندانست مثال کنایه ای بلنج فلانی کثیر الرمان و فیسان کلمات
 سارست یعنی همان نواز در ریزست مثال کنایه مبتذل فلانی سرخ تیغ است یعنی خون ریز
 مثال قسمی از مجاز مرسل روح پاکان بر و بد جمال جهان آرای اوست مثال تشبیه مبتذل
 زلف و خال و عارض آن بهر چه بودی نگشتی و آتش است اگر چنین باشد بلنج بود زلف و خال و عارض
 آن آفت جان باین تصویر است که صبح سعادت را با سها در غوش گرفته مثال آنچه ملاحظه جوانب معنی در آن باشد چون
 چون تریج و ابهام محتمل الضیق و قول بلنج معنی تریج پر استن جزیری بلجاسی بود و مراد از آن
 جاسس پوشیدن معنی در لباس رنگ معنی دیگر بود و رعایت تناسب الفاظ نیز در آن ملحوظ است آنچه درین شعر
 شعر در قیاس ابیات بحر افعالی به الهام الای الای سن شنش خضره لباس سرخ مروت پوشیدن کنایه
 از شهادت است و سبب شدن آن کس نایه از رفتن در بهشت است ایستام

این شعر در کتاب
 گلستان
 در باب
 تشبیه و تمثیل
 آمده است
 و در
 کتاب
 معانی
 نیز
 در
 باب
 تشبیه
 آمده است
 و در
 کتاب
 شرح
 گلستان
 نیز
 در
 باب
 تشبیه
 آمده است
 و در
 کتاب
 معانی
 نیز
 در
 باب
 تشبیه
 آمده است

شهرت محفل الضمیر آن بود که شعری یا عبارتی بنا کنند که احتمال دوسمی داشته باشد
 که صد بگیر باشند نشان آن قتی در میان اثنا عشریان بکثرت اتفاق افتاد که فصل
 بعد از یک بیت شخصی گفت مرگ بجان ^{بیت} بیست و یک ^{بیت} بیست و دو ^{بیت} بیست و سه ^{بیت} بیست و چهار ^{بیت} بیست و پنج
 که دختر حضرت ابو بکر رضی الله عنه است و اثنا عشری با این معنی که دختر رسول صوم و رخا و علی رضی الله
 عنه است در ایام احتمال دوسمی مقصود از دوسمی یقین نباشد و قول با موجب حمل فلفظ
 یعنی بگیر و رای مقصود قابل باشد مثال و قتی امیری با اصمعی گفت که تیرا براد بسم سواری کنم
 یعنی بزنجیر اصمعی گفت که سواری شوم بر شمشیر و او هم شمشیر با دال است بر نیکه از بسم را بسم
 اسب نهید امیر گفت که او هم صد یعنی آینه اصمعی گفت که فدی از بید بجز است از بکنه معلوم شد
 که بید را بسمی تمیز از فدی و مراعات مقام بر چند نوع بود یکی آنکه با مخاطب سخن جمعی
 فیم او بایر گفت دیگر آنکه در هر تصنیف کند در ابتدا از آن ذکر که همان را براعت است
 نامند و بگو آنکه در شعر فلفظی بناید ^{بیت} بانی دیگر که قابل در ابل آن وارد باشد قبیح بود و تکرار
 الفاظ یا عهد بود ^{بیت} درین شهرت قیس از نام ملی لذتی حاصل میشد ازین سبب تکرار
 الفاظ یعنی درین مصرع کرده ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت
^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت ^{بیت} مصرع الیبت

بیت بیست و یک
 بیت بیست و دو
 بیت بیست و سه
 بیت بیست و چهار
 بیت بیست و پنج

بیت بیست و یک
 بیت بیست و دو
 بیت بیست و سه
 بیت بیست و چهار
 بیت بیست و پنج

چنانچه این مصرع علی حزرین همین حال دارد مصرع

برفشاندنی ست و دل در

یا دوکان آمد پدید

لیکن با این معنی گفت

بیت بیست و یک
 بیت بیست و دو

بیت بیست و یک
 بیت بیست و دو
 بیت بیست و سه
 بیت بیست و چهار
 بیت بیست و پنج

مَنْ تَعَلَّمَ حَرْفًا مِنْ حَرْفِي هَذَا بَشْرًا فَلَهِ أَجْرٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Cal. 37

P. Cal. 37

مَنْ تَعَلَّمَ حَرْفًا مِنْ حَرْفِي هَذَا بَشْرًا فَلَهِ أَجْرٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

توضیحات مندرجه کتاب مفید است که مستطبرح پنج باب یک است

باب ۱	در اسامی الهی که در تحریر عبادت و مفاین مختلفه بکار آید	۶
باب ۲	مستطبرح اقسام لغات مختلفه مع الفاظ و معانی	۷
فصل ۱	در تشریح اسامی الهی و اقسام آن	۶
فصل ۲	در اسامی جهات یعنی اطراف	۸
فصل ۳	در اسامی ایام و منتهگان	۸
فصل ۴	در اسامی اشیا که در زبان فارسی خلق	۹
فصل ۵	در اسامی موجودات مختلفه	۹
فصل ۶	در اسامی خلقت سماوی	۱۰
فصل ۷	در اسامی خلقت موانی و طوری	۱۰
فصل ۸	در اسامی اجزا و اعضای انسان و حیوان	۱۱
فصل ۹	در اشکالات کائنات و قدرت کائنات	۱۲
فصل ۱۰	در اسامی قومها و اهل حرفه	۱۳
فصل ۱۱	در اسامی شاد و دینا	۱۴
فصل ۱۲	در اسامی غلات و غیره	۱۵
فصل ۱۳	در اسامی آلات تحریر و غیره	۱۶
فصل ۱۴	در اسامی آب و غیره	۱۷
فصل ۱۵	در اسامی طعام و غیره آشپزی و خورنی	۱۸
فصل ۱۶	در اسامی اشیا که بخانه داری بکار آید	۱۹
فصل ۱۷	در لغات بعضی وزمره که مقرر است	۲۰
فصل ۱۸	در اسامی گلشن و درختان و غیره	۲۱
فصل ۱۹	در اسامی خلقت	۲۲

صغریه
رضایه
فصل ۱
فصل ۲
فصل ۳
فصل ۴
فصل ۵
فصل ۶
فصل ۷
فصل ۸
فصل ۹
فصل ۱۰
فصل ۱۱
فصل ۱۲
فصل ۱۳
فصل ۱۴
فصل ۱۵
فصل ۱۶
فصل ۱۷
فصل ۱۸
فصل ۱۹
فصل ۲۰
فصل ۲۱

فصل ۱
فصل ۲
فصل ۳
فصل ۴
فصل ۵
فصل ۶
فصل ۷
فصل ۸
فصل ۹
فصل ۱۰
فصل ۱۱
فصل ۱۲
فصل ۱۳
فصل ۱۴
فصل ۱۵
فصل ۱۶
فصل ۱۷
فصل ۱۸
فصل ۱۹
فصل ۲۰
فصل ۲۱

فصل ۱
فصل ۲
فصل ۳
فصل ۴
فصل ۵
فصل ۶
فصل ۷
فصل ۸
فصل ۹
فصل ۱۰
فصل ۱۱
فصل ۱۲
فصل ۱۳
فصل ۱۴
فصل ۱۵
فصل ۱۶
فصل ۱۷
فصل ۱۸
فصل ۱۹
فصل ۲۰
فصل ۲۱

فصل ۱
فصل ۲
فصل ۳
فصل ۴
فصل ۵
فصل ۶
فصل ۷
فصل ۸
فصل ۹
فصل ۱۰
فصل ۱۱
فصل ۱۲
فصل ۱۳
فصل ۱۴
فصل ۱۵
فصل ۱۶
فصل ۱۷
فصل ۱۸
فصل ۱۹
فصل ۲۰
فصل ۲۱

در بیان علم عربی و ضروری ترکیب کلمات

باب الایض مستطیر جهل مصدر	باب الباء الموحدة مستطیر است مصدر
باب الباء الحاقیة مستطیر است مصدر	باب القاء الفرقانیة مستطیر ده مصدر
باب اسم اعجمی العری مستطیر من مصدر	باب الهمج الفاری مستطیر من مصدر
باب الخاء المعجمة مستطیر است مصدر	باب الدال الموحدة مستطیر دو بازوه مصدر
باب الزاء المعجمة مستطیر مفت مصدر	باب الراء المعجمة مستطیر مفت مصدر
باب سین الهیة مستطیر چهارده مصدر	باب الشین المعجمة مستطیر معیده مصدر
باب طاء بار الیة منقوطة مستطیر سه مصدر	باب الغین المعجمة مستطیر چهار مصدر
باب الفار مستطیر سه مصدر	باب کاف العربی مستطیر شازده مصدر
باب الکاغ فارسی مستطیر است مصدر	باب خاء فارسی مستطیر پنج مصدر
باب الیم مستطیر پنج مصدر	باب الکن مستطیر معیده مصدر
باب الواو مستطیر چهار مصدر	باب الهاء مستطیر سه مصدر
باب الیاء التیمیة مستطیر سه مصدر	باب یاء عربی مستطیر سه مصدر

باب ۲۴ در آداب و القاب و درود و بزرگ و مساوی تمام اقسام از زبان مرد و بر کس که نکارشن رود

باب ۲۵ در اقسام رقصات و عزائم و پروینجات رسید اشیا و تمامی معاملات هر گونه مشتمل بر پنج فصل

فصل ۳۶ در تحریر پروینجات و رقصات عزائم	فصل ۳۷ در اشیا که در رقصات مشتمل بر پنج قسم
فصل ۵۳ در طریق تحریر بر مبارکباد و غیره	فصل ۵۴ در غاوضات تعزیت هر قسم
فصل ۵۵ در رقصات بتوقیه و طلب اشیا مختلفه	فصل ۵۶ در دیگر مطالب متعلقه

در بیان علم عربی و ضروری ترکیب کلمات

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد از حمد خالق عالم و در روز چهارشنبه در روزی آدم صلی الله علیه و آله و اهل بیته جمعین لطیفین
 الطاهرین می گوید بنده شاه عالم نفسی ولد مسیح الزمان بانسوی خاک راه آل محمد رسول
 علیه و آله الصلوٰة و السلام که در حدیث آمده است که او ستادان هنر پرورد بزرگان نیکو
 کار بجای رسانیده که تالیف ^{کتاب} مردم خوشه چین احتیاجی نمانده فاما ترتیبی که بخاطر
 فائز این عاصی برینک ^{کتاب} عالم و موافق ^{کتاب} امر با قاصد آورده مفید نامه موسوم است
 تا مبتدیان بزبان فارسی مهارتی حاصل نمایند و از روزمره شروری بهره یافته این عاجزان
 بدعای خیر یاد سازند بجزون الله المستعان و در این نسخه افادت نصاب است پنج باب
 باب اول در اسامی الهی که اکثر در تحریر و تقریر این عالم می آید و فیض یکی ازین اسما باب است
 بر روی سالم می کشاید باب دوم در اسامی عالم و مواضع و اوقات اشیای عالم
 باب سوم در حرکات و سکناات و کارهای عالمیان و اوزان و گردان آنها که از افعال
 که بنید بطریق آمد نامه باب چهارم در آداب و القاب بر غایت مراتب ^{کتاب} و ادبی و ادب
 باب پنجم در رقعات و بیخات ^{کتاب} استامی که در ^{کتاب} برین و قاعد ^{کتاب} است
 متبرکه که بنظر ^{کتاب} استامی نماید که چون ^{کتاب} بخواندن

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از حمد خالق عالم و در روز چهارشنبه در روزی آدم صلی الله علیه و آله و اهل بیته جمعین لطیفین
 الطاهرین می گوید بنده شاه عالم نفسی ولد مسیح الزمان بانسوی خاک راه آل محمد رسول
 علیه و آله الصلوٰة و السلام که در حدیث آمده است که او ستادان هنر پرورد بزرگان نیکو
 کار بجای رسانیده که تالیف مردم خوشه چین احتیاجی نمانده فاما ترتیبی که بخاطر
 فائز این عاصی برینک عالم و موافق امر با قاصد آورده مفید نامه موسوم است
 تا مبتدیان بزبان فارسی مهارتی حاصل نمایند و از روزمره شروری بهره یافته این عاجزان
 بدعای خیر یاد سازند بجزون الله المستعان و در این نسخه افادت نصاب است پنج باب
 باب اول در اسامی الهی که اکثر در تحریر و تقریر این عالم می آید و فیض یکی ازین اسما باب است
 بر روی سالم می کشاید باب دوم در اسامی عالم و مواضع و اوقات اشیای عالم
 باب سوم در حرکات و سکناات و کارهای عالمیان و اوزان و گردان آنها که از افعال
 که بنید بطریق آمد نامه باب چهارم در آداب و القاب بر غایت مراتب و ادبی و ادب
 باب پنجم در رقعات و بیخات استامی که در برین و قاعد است متبرکه که بنظر
 استامی نماید که چون بخواندن

بسم الله الرحمن الرحيم

این کتاب را برای دانش و مند بعد از انشا بر سر می دانستند که از نالیفت والد و در مکتب است
که فی الجمله مضامین و نشین و فهم و ترتیب الفعیم در آنست تعلیم نمایند که بر آینه این ترتیب
فائده عجیب خواهد بخشید و بهر خواندن انشای متبر استواران مثل تصانیف
و قدرتی همه در ظل قدرت اوست گویند که آن کا خدای و ولت را حریفی چند زود باقی است
پسندیده نماید و نشانی در او و الا آنچه دانا دانند همین تعلیم است و سر ایانکت خواهد بود
این عقیدت گزین اول مرتبه اجتماع این نسخه بنظر سرست در این کتاب در مکتب است
روزگار این نشانی مفید و بکار آینده طویلا شد خصو صا از همه شفق و مخلصی مظهر
خوبی های خفگی و جلی میان ظهور علی صاحب الامر علیه السلام که در دستی این کتاب
شدند اما با وجود عدم فرصتی ممالکن بر چه ممکن است در غنیمت انکاشه نظر ثانی
نموده مرتب ساخت هر چه در این کتاب در بوار است و در کتابت معنی انشا القام
بطور افشگی ابنا ی زمان و موجب تفهیم و فائده مبتدیان تعلیم و ترقیم نموده اگر تعریف
جوهر لغت و معانی لغوی بقلم آید بر افغان بسیار و شوار نماید از تمام دیگر است که
بطور فزینک نوشته میشود و این کتاب مخصوص برای مبتدیانست برای مقیمان است
بسیار وسیع و در زیست چنانچه بر بان و صراح و کشف اللغات و قاموس رشیدی جهانگیری
و دیگر کتابهای بسیار کلان و نور منگهای بسیار از نوید مالا مالند باز با شمای زریب و وسیل
حق مشابه است در آن و طلا سرور و پیا آید همین چیز چند برای آن قلم بست نموده
از کار بزرگ بود این در مکتب است و در کتابت سلمات
کتابی خود بخوبی عزات کرده و انشا بر سر

این کتاب را برای دانش و مند بعد از انشا بر سر می دانستند که از نالیفت والد و در مکتب است
که فی الجمله مضامین و نشین و فهم و ترتیب الفعیم در آنست تعلیم نمایند که بر آینه این ترتیب
فائده عجیب خواهد بخشید و بهر خواندن انشای متبر استواران مثل تصانیف
و قدرتی همه در ظل قدرت اوست گویند که آن کا خدای و ولت را حریفی چند زود باقی است
پسندیده نماید و نشانی در او و الا آنچه دانا دانند همین تعلیم است و سر ایانکت خواهد بود
این عقیدت گزین اول مرتبه اجتماع این نسخه بنظر سرست در این کتاب در مکتب است
روزگار این نشانی مفید و بکار آینده طویلا شد خصو صا از همه شفق و مخلصی مظهر
خوبی های خفگی و جلی میان ظهور علی صاحب الامر علیه السلام که در دستی این کتاب
شدند اما با وجود عدم فرصتی ممالکن بر چه ممکن است در غنیمت انکاشه نظر ثانی
نموده مرتب ساخت هر چه در این کتاب در بوار است و در کتابت معنی انشا القام
بطور افشگی ابنا ی زمان و موجب تفهیم و فائده مبتدیان تعلیم و ترقیم نموده اگر تعریف
جوهر لغت و معانی لغوی بقلم آید بر افغان بسیار و شوار نماید از تمام دیگر است که
بطور فزینک نوشته میشود و این کتاب مخصوص برای مبتدیانست برای مقیمان است
بسیار وسیع و در زیست چنانچه بر بان و صراح و کشف اللغات و قاموس رشیدی جهانگیری
و دیگر کتابهای بسیار کلان و نور منگهای بسیار از نوید مالا مالند باز با شمای زریب و وسیل
حق مشابه است در آن و طلا سرور و پیا آید همین چیز چند برای آن قلم بست نموده
از کار بزرگ بود این در مکتب است و در کتابت سلمات
کتابی خود بخوبی عزات کرده و انشا بر سر

لا اله الا انت سبحانك انى كنت
در اسمای الهی جلت نماوه کبریا

حاضر حاضر ناصر حافظ خیر بصیر قد بزود نوح البلیات علام لغیوب مرک
مغفار عظیم کریم عظیم حاضر ناصر حافظ خیر بصیر قد بزود نوح البلیات علام لغیوب مرک

حاکم خلاق تعالی حکیم عظیم جهان آفرین جان بخش حی قیوم مرید آفریننده
حاکم خلاق تعالی حکیم عظیم جهان آفرین جان بخش حی قیوم مرید آفریننده

عظیف روح لطیف ایزدیزدان سبحان الله وود او را عادل رحمان جهان رحیم قهار
عظیف روح لطیف ایزدیزدان سبحان الله وود او را عادل رحمان جهان رحیم قهار

کبریا تعالی وسیع واسع وکبریا ذوالجلال سبب الاسباب محبت دعوات و سبب العظیبات
کبریا تعالی وسیع واسع وکبریا ذوالجلال سبب الاسباب محبت دعوات و سبب العظیبات

فانی حاجات رافع الدرجات علام عالم شافی رب بروردگار الهی فتاح
فانی حاجات رافع الدرجات علام عالم شافی رب بروردگار الهی فتاح

باب دوم در اسمای عالم و سوره الحمد و سوره الفاتحه و سوره البقره و سوره آل عمران
باب دوم در اسمای عالم و سوره الحمد و سوره الفاتحه و سوره البقره و سوره آل عمران

فصل اول در اسمای علم جهان گویان آفاق عالم کائنات کمون کونیات موجودات مخبرها
فصل اول در اسمای علم جهان گویان آفاق عالم کائنات کمون کونیات موجودات مخبرها

دارین کونین نشاتین دنیا گیتی سنجی سرای دار الفنا و دارالاعتقال و قلب دار فانی
دارین کونین نشاتین دنیا گیتی سنجی سرای دار الفنا و دارالاعتقال و قلب دار فانی

فصل دوم در شرح کرامات و موهبتات و معجزات و حجرات و آیتها و شواهد
فصل دوم در شرح کرامات و موهبتات و معجزات و حجرات و آیتها و شواهد

در اسمای الهی جلت نماوه کبریا
حاضر حاضر ناصر حافظ خیر بصیر قد بزود نوح البلیات علام لغیوب مرک
حاکم خلاق تعالی حکیم عظیم جهان آفرین جان بخش حی قیوم مرید آفریننده
عظیف روح لطیف ایزدیزدان سبحان الله وود او را عادل رحمان جهان رحیم قهار
کبریا تعالی وسیع واسع وکبریا ذوالجلال سبب الاسباب محبت دعوات و سبب العظیبات
فانی حاجات رافع الدرجات علام عالم شافی رب بروردگار الهی فتاح
باب دوم در اسمای عالم و سوره الحمد و سوره الفاتحه و سوره البقره و سوره آل عمران
فصل اول در اسمای علم جهان گویان آفاق عالم کائنات کمون کونیات موجودات مخبرها
دارین کونین نشاتین دنیا گیتی سنجی سرای دار الفنا و دارالاعتقال و قلب دار فانی
فصل دوم در شرح کرامات و موهبتات و معجزات و حجرات و آیتها و شواهد

هم گنبد کاخ چهل ستون شهر رگنه قصبه بنده موضع قرینه ده محله سواد فواح ضلع جیرا گاه
 جولانگاه بارگاه خانقاة درگاه درگاه حضور جناب بازار کارگاه دبستان اوستان کتب
 منسوخه قلیسن بزم سخن محفل مخیم خیمه جوسق حصار حصن باره قلعه معمور آباد آبادان آبادی رابع
 ویران ویرانه خرابه صحرا دوست بیدامون پیشه بادیه بیابان وادی پیوله برتیه رسنه
 و مل سوم در اسمای قصر و اسباب اشیا که بمارت تعلیم دوازده مکان محلر حای بقعه
 مکنه ایوان کاخ قصر مشکوی ذروه کوشک شبستان کاشانه تاشانه اشیا
 سزای عمارت تمیز سکن لانه با مطارم سقفه کهنه محراب دیوار سقوفی ارکان دروازه
 در سردر حلقه غرفه و ریچکه تا بدان بلورخ روشندان پرده سرای پرده سزادفات سرادق
 تنق جلیاب کتم حجاب نقاب جمله آستان آستانه عقبه سده زردبان ستم میز آب آبریز نقاب
 بازار سبیط فزانه و چاب بر چاک اردوخست چمن ساحت میدان درون اندرون بیرون
 زاویه گوشه کوی کوچه بزبان طریق سده طرق منج شارع سکه مسکن سبک

محلر حای بقعه
 کاشانه تاشانه اشیا
 سقفه کهنه محراب
 دیوار سقوفی ارکان
 دروازه
 سزادفات سرادق
 ستم میز آب آبریز
 نقاب
 چمن ساحت میدان
 درون اندرون بیرون
 سده طرق منج شارع
 سکه مسکن سبک

محل طریق در راه بزرگ

در شب غدا شب رگه زنده شد مشک مخروطی و پنج محسن مسدس مسج کرده در دست در این

بالا ایت زیر فرشتی پامین فرود فرزند غوک مغاک نما کرده مندر گفته هموار نامموا

فصل چهارم اسمای جهات جهت سمت سوی طرف جانب جوانب منویکوف

مشرق مغرب جنوب شمال سمت سوی کج کرده مقابل بیرون سمت همین زمینه حیب بسیار

پیش سر عقب قلب قبل در نخستین نخست بعد شش جهت فوق تحت باین میره خلف

فصل پنجم در اسمای اوقات اهد وقت همین هنگام اوان نامه ویر دوران و هر روز گام

عصر یوم ایام لم یظف ساعت کتبه در این کس روزها شب لیل لیلة

لیلة البدر شبگیر چگاه سحر علی الصبح بامداد باندران شام مسا ام فرد و روز

فردا پیش فردا شب شب مشب و شب دوش شب تارخ سلیخ عنده

فصل ششم در اسمای وزا شنبه کیشنبه هوشنبه شنبه چهارشنبه پنجشنبه جمعه آون مفتحه

ایامهای علی یوم السبت یوم الاحد یوم الاثنين یوم الثلاثاء یوم الاربعاء یوم الجمعة

فصل پنجم

در وقت شنبه

در وقت یوم

در وقت روز

در وقت شب

در وقت صبح

در وقت عصر

در وقت اوقات

در وقت روزها

در وقت شبها

در وقت ایام

فصل هفتم در آسمای شهر قمری . باب شهر محرم الحرام صفر المعظم ربيع الاول ربيع الثاني

جادی الاولی جمادی الاخره و سبب الحرب شعبان المعظم رمضان المبارک شوال المبارک

فصل هشتم در آسمای شهر قمری . دی بهشت او تیر مرداد شهر یومها بان ذریه همین سفندار

فصل نهم در آسمای سنین مدت و عرصه سال مهال و سیال سال آینده مدت ابروم

دائم و انما علی الدوام همیشه پیوسته مغلطه مردم همواره با او در هر حال حاله با فعل اکنون

هنوز جدید نوحا و شایع انتواع حدوث زلزله و غلایه کرمی روز جزا قیامت بازگشته

فصل دهم در آسمای موهبت استیف که تمامه میان کما شازستان طبعت بر مکان همواره

فصل یازدهم در آسمای خلقت عالم که آن بر چند وجه است سماوی موانی ارضی تیشی آبی

مخلوقات خلقی که به نسبت جمادات نباتات حیوانات این خدای از چهار عنصریت مخلوق

با اعتبار غالبیت عنصری بان نام نامند این اقسام هم تعلیمی آید که بقوم بت می و در میان بایستی

فصل دوازدهم در آسمای خلقت سماوی خلک گردون سپهر بان آسمان سماوی و شش

این فصل در آسمای شهر قمری است که در شهر محرم الحرام صفر المعظم ربيع الاول ربيع الثاني جادی الاولی جمادی الاخره و سبب الحرب شعبان المعظم رمضان المبارک شوال المبارک فصل هشتم در آسمای شهر قمری دی بهشت او تیر مرداد شهر یومها بان ذریه همین سفندار فصل نهم در آسمای سنین مدت و عرصه سال مهال و سیال سال آینده مدت ابروم دائم و انما علی الدوام همیشه پیوسته مغلطه مردم همواره با او در هر حال حاله با فعل اکنون هنوز جدید نوحا و شایع انتواع حدوث زلزله و غلایه کرمی روز جزا قیامت بازگشته فصل دهم در آسمای موهبت استیف که تمامه میان کما شازستان طبعت بر مکان همواره فصل یازدهم در آسمای خلقت عالم که آن بر چند وجه است سماوی موانی ارضی تیشی آبی مخلوقات خلقی که به نسبت جمادات نباتات حیوانات این خدای از چهار عنصریت مخلوق با اعتبار غالبیت عنصری بان نام نامند این اقسام هم تعلیمی آید که بقوم بت می و در میان بایستی فصل دوازدهم در آسمای خلقت سماوی خلک گردون سپهر بان آسمان سماوی و شش

نام مکان سدره المنتهی کرسی بهشت جنت فرودین...
اسمای و فرخ هبسم حجیم باویمت نار و درج و ارباب...
اسمای فرشتگان مع اوصاف که باویشان تعلق دارد...
سبوحی کروی جبرئیل میکائیل اسرافیل عزرائیل اسمای آنها...
اسمای مقامات نامتدکوت جبروت لاهوت باهوت اسمای انجم...
خورشید خورشید مهر شمس در برتکاب قدر بلال نجم اختر کوکب...
مسیح بهرام شتری جبرئیل کویون قطب سبیل...
فصل سیزدهم در اسمای خروج حمل ثور جوزا سرطان...
فصل چهاردهم در اسمای خلقت هوایی هوا باد نسیم...
گلنگ ماکیان گنجشک صغوه مهر که موسیقی که بوتر حمام...
نام مکان سدره المنتهی کرسی بهشت جنت فرودین...
اسمای و فرخ هبسم حجیم باویمت نار و درج و ارباب...
اسمای فرشتگان مع اوصاف که باویشان تعلق دارد...
سبوحی کروی جبرئیل میکائیل اسرافیل عزرائیل اسمای آنها...
اسمای مقامات نامتدکوت جبروت لاهوت باهوت اسمای انجم...
خورشید خورشید مهر شمس در برتکاب قدر بلال نجم اختر کوکب...
مسیح بهرام شتری جبرئیل کویون قطب سبیل...
فصل سیزدهم در اسمای خروج حمل ثور جوزا سرطان...
فصل چهاردهم در اسمای خلقت هوایی هوا باد نسیم...
گلنگ ماکیان گنجشک صغوه مهر که موسیقی که بوتر حمام...

نام مکان سدره المنتهی کرسی بهشت جنت فرودین...
اسمای و فرخ هبسم حجیم باویمت نار و درج و ارباب...
اسمای فرشتگان مع اوصاف که باویشان تعلق دارد...
سبوحی کروی جبرئیل میکائیل اسرافیل عزرائیل اسمای آنها...
اسمای مقامات نامتدکوت جبروت لاهوت باهوت اسمای انجم...
خورشید خورشید مهر شمس در برتکاب قدر بلال نجم اختر کوکب...
مسیح بهرام شتری جبرئیل کویون قطب سبیل...
فصل سیزدهم در اسمای خروج حمل ثور جوزا سرطان...
فصل چهاردهم در اسمای خلقت هوایی هوا باد نسیم...
گلنگ ماکیان گنجشک صغوه مهر که موسیقی که بوتر حمام...

اسمای و فرخ هبسم حجیم باویمت نار و درج و ارباب...
اسمای فرشتگان مع اوصاف که باویشان تعلق دارد...
سبوحی کروی جبرئیل میکائیل اسرافیل عزرائیل اسمای آنها...
اسمای مقامات نامتدکوت جبروت لاهوت باهوت اسمای انجم...
خورشید خورشید مهر شمس در برتکاب قدر بلال نجم اختر کوکب...
مسیح بهرام شتری جبرئیل کویون قطب سبیل...
فصل سیزدهم در اسمای خروج حمل ثور جوزا سرطان...
فصل چهاردهم در اسمای خلقت هوایی هوا باد نسیم...
گلنگ ماکیان گنجشک صغوه مهر که موسیقی که بوتر حمام...

فوقه نغمه ایما بر مژگان تو کرشمه عشوه انداز طرازا شرع طسه آروغ جشاقا فاره شادوب
چلار کینا استانه چشم ۳ کادو اوشی باز ۲ افلا قن کن بچند ۱ کمال ۲ جمال ۳

خمنازه تمطی کوهک فواق قشعره خلخه غشیان شلمه خال بولول آنخ و نبل فنداره بجال آبله
دبسی آکران ۲ اکران ۱ بچکی ۲ بگری ۳ جی کلانده ۴ غنم ۵ ل ۶ مشت ۷ بھوزا ۸ بھوللا ۹

اسمای بعضی اشیا تیکله از جام انسان و حیوان می برای غناظ بر از گنیز بول حشر
۱ چشاید ۲ چشاید ۳ چشاید ۴ چشاید ۵ چشاید ۶ چشاید ۷ چشاید ۸ چشاید ۹ چشاید

صراط کوز رشک بل سرگین بیل چرک فصل جدیدم در بعضی حالات اهل موجودات
۱ چرک ۲ چرک ۳ چرک ۴ چرک ۵ چرک ۶ چرک ۷ چرک ۸ چرک ۹ چرک

ومقدمات کائنات خوشی خرمی بشاشت نشاط انبساط فرحت راحت طرب
خوشی ۱ خوشی ۲ خوشی ۳ خوشی ۴ خوشی ۵ خوشی ۶ خوشی ۷ خوشی ۸ خوشی ۹ خوشی

سرور مسرت افتخار ارتیاح خرسندابست تفریح تشدید شادمانی
۱ سرور ۲ مسرت ۳ افتخار ۴ ارتیاح ۵ خرسندابست ۶ تفریح ۷ تشدید ۸ شادمانی ۹ سرور

سجیت بشارت مژده نوید مبارکی فرخی و خندگی مسیمت جمعیت قراغت حشمت شکوت
۱ سجیت ۲ بشارت ۳ مژده ۴ نوید ۵ مبارکی ۶ فرخی ۷ خندگی ۸ مسیمت ۹ جمعیت ۱۰ قراغت ۱۱ حشمت ۱۲ شکوت

سلطت شکوه قدر منزلت اہبت مرتبت رفعت کنت اقبال اجلاا مکرمت عزت
۱ سلطت ۲ شکوه ۳ قدر ۴ منزلت ۵ اہبت ۶ مرتبت ۷ رفعت ۸ کنت ۹ اقبال ۱۰ اجلاا ۱۱ مکرمت ۱۲ عزت

شرف طمانینت ملاحت صباحت و جاہت اطلاع برایت امتداد ارادت ارادہ غم
۱ شرف ۲ طمانینت ۳ ملاحت ۴ صباحت ۵ و جاہت ۶ اطلاع ۷ برایت ۸ امتداد ۹ ارادت ۱۰ ارادہ ۱۱ غم ۱۲ شرف

قصدا جازت حکم فرمان اسرار استمد اخاموشی استی ناستی دروغ باطل کذب
۱ قصدا ۲ جازت ۳ حکم ۴ فرمان ۵ اسرار ۶ استمد ۷ اخاموشی ۸ استی ۹ ناستی ۱۰ دروغ ۱۱ باطل ۱۲ کذب

کاذب افترا بہتان منق فحور فیض گرم سخاوت سخشش عدل حکمت عفت عدا
۱ کاذب ۲ افترا ۳ بہتان ۴ منق ۵ فحور ۶ فیض ۷ گرم ۸ سخاوت ۹ سخشش ۱۰ عدل ۱۱ حکمت ۱۲ عفت ۱۳ عدا

شجر حمت تهور جلاوت تجلہ تکاعت صبر طاعت غفلت عطلت سہوا ہوس حس
۱ شجر ۲ حمت ۳ تهور ۴ جلاوت ۵ تجلہ ۶ تکاعت ۷ صبر ۸ طاعت ۹ غفلت ۱۰ عطلت ۱۱ سہوا ۱۲ ہوس ۱۳ حس

درنگ آردن درنگ آردن درنگ آردن درنگ آردن درنگ آردن
۱ درنگ ۲ آردن ۳ درنگ ۴ آردن ۵ درنگ ۶ آردن ۷ درنگ ۸ آردن ۹ درنگ ۱۰ آردن ۱۱ درنگ ۱۲ آردن ۱۳ درنگ ۱۴ آردن ۱۵ درنگ ۱۶ آردن ۱۷ درنگ ۱۸ آردن ۱۹ درنگ ۲۰ آردن

بانتغ کت اسر و شمر
بیران اشارت کردن و با شمر
کتابت اسرار و شمر
بانتغ کت اسر و شمر
بیران اشارت کردن و با شمر
کتابت اسرار و شمر
بانتغ کت اسر و شمر
بیران اشارت کردن و با شمر
کتابت اسرار و شمر
بانتغ کت اسر و شمر
بیران اشارت کردن و با شمر
کتابت اسرار و شمر
بانتغ کت اسر و شمر
بیران اشارت کردن و با شمر
کتابت اسرار و شمر

تفاوت فاصله دور نزدیک عنقریب کرده میل فرنگ افسانه حکایت جنگ جمل جز
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

مبارت دارگیر رزم مبارزت پیکار کارزار قتال مقاتله ناورد و عربه خرغشته نه بریت شکست
۴ ۳ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

فزار صلح انفصال آزر م ششی فصل نوزدهم در تعداد و شمار یک و سه چهار پنج شش
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

هفت هشت نده یازده دوازده سیزده چهارده پانزده شانزده هجده نوزده
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

بیست بیست و یک بیست و دو بیست و سه بیست و چهار بیست و پنج بیست و شش بیست و هفت
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

بیست و هشت بیست و نه سی سی و یک سی و دو سی و سه سی و چهار سی و پنج سی و شش
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

سی و هفت سی و هشت سی و نُه سی و ده سی و یک سی و دو سی و سه سی و چهار سی و پنج
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

چهل و شش چهل و هفت چهل و هشت چهل و نُه پنجاه و یک پنجاه و دو پنجاه و سه
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

پنجاه و چهار پنجاه و پنج پنجاه و شش پنجاه و هفت پنجاه و هشت پنجاه و نُه
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

شصت و یک شصت و دو شصت و سه شصت و چهار شصت و پنج شصت و شش
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

شصت و هفت شصت و هشت شصت و نُه هفتاد و یک هفتاد و دو هفتاد و سه
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

هفتاد و چهار هفتاد و پنج هفتاد و شش هفتاد و هفت هفتاد و هشت هفتاد و نُه
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

هشتاد و یک هشتاد و دو هشتاد و سه هشتاد و چهار هشتاد و پنج هشتاد و شش
۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱ ۲ ۱

تفاوت فاصله دور نزدیک عنقریب کرده میل فرنگ افسانه حکایت جنگ جمل جز
مبارت دارگیر رزم مبارزت پیکار کارزار قتال مقاتله ناورد و عربه خرغشته نه بریت شکست
فزار صلح انفصال آزر م ششی فصل نوزدهم در تعداد و شمار یک و سه چهار پنج شش
هفت هشت نده یازده دوازده سیزده چهارده پانزده شانزده هجده نوزده
بیست بیست و یک بیست و دو بیست و سه بیست و چهار بیست و پنج بیست و شش بیست و هفت
بیست و هشت بیست و نه سی سی و یک سی و دو سی و سه سی و چهار سی و پنج سی و شش
سی و هفت سی و هشت سی و نُه سی و ده سی و یک سی و دو سی و سه سی و چهار سی و پنج
چهل و شش چهل و هفت چهل و هشت چهل و نُه پنجاه و یک پنجاه و دو پنجاه و سه
پنجاه و چهار پنجاه و پنج پنجاه و شش پنجاه و هفت پنجاه و هشت پنجاه و نُه
شصت و یک شصت و دو شصت و سه شصت و چهار شصت و پنج شصت و شش
شصت و هفت شصت و هشت شصت و نُه هفتاد و یک هفتاد و دو هفتاد و سه
هفتاد و چهار هفتاد و پنج هفتاد و شش هفتاد و هفت هفتاد و هشت هفتاد و نُه
هشتاد و یک هشتاد و دو هشتاد و سه هشتاد و چهار هشتاد و پنج هشتاد و شش

هشتاد و یک هشتاد و دو هشتاد و سه هشتاد و چهار هشتاد و پنج هشتاد و شش هشتاد و هفت

هشتاد و هشت هشتاد و نه هشتاد و ده هشتاد و یازده هشتاد و بیست هشتاد و بیست و یک

هشتاد و بیست و دو هشتاد و بیست و سه هشتاد و بیست و چهار هشتاد و بیست و پنج هشتاد و بیست و شش

هشتاد و بیست و هفت هشتاد و بیست و هشت هشتاد و بیست و نه هشتاد و بیست و ده هشتاد و بیست و یازده

هشتاد و بیست و بیست هشتاد و بیست و بیست و یک هشتاد و بیست و بیست و دو هشتاد و بیست و بیست و سه

هشتاد و بیست و بیست و چهار هشتاد و بیست و بیست و پنج هشتاد و بیست و بیست و شش هشتاد و بیست و بیست و هفت

هشتاد و بیست و بیست و هشت هشتاد و بیست و بیست و نه هشتاد و بیست و بیست و ده هشتاد و بیست و بیست و یازده

هشتاد و بیست و بیست و بیست هشتاد و بیست و بیست و بیست و یک هشتاد و بیست و بیست و بیست و دو

هشتاد و بیست و بیست و بیست و سه هشتاد و بیست و بیست و بیست و چهار هشتاد و بیست و بیست و بیست و پنج

هشتاد و بیست و بیست و بیست و شش هشتاد و بیست و بیست و بیست و هفت هشتاد و بیست و بیست و بیست و هشت

هشتاد و بیست و بیست و بیست و نه هشتاد و بیست و بیست و بیست و ده هشتاد و بیست و بیست و بیست و یازده

هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست و یک هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست و دو

هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست و سه هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست و چهار هشتاد و بیست و بیست و بیست و بیست و پنج

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'بسم الله الرحمن الرحيم' and 'الحمد لله رب العالمين'. The notes are written vertically along the right edge of the page.

افعال بیان آنها است چون ماضی زمانه گذشته و حال زمانه موجود و مستقبل زمانه آینده و امر هم کار
 و فعلی منعی از کاری و فاعلی کننده کار و مفعول کرده شده و غائب پوشیده از نظر و خاصه و مخاطب
 کرده شده و بیجهت که هر کس که بود و نوشت زین اشبات بودن چیزی و فعلی نبودن چیزی و برای آن
 تمامیت معنیهاست اگر تمام از فصل باشد و جزا و غیره مطالب متعلقه نوشته آید طول عبارت میشود که این
 این عبارت بیان و شوا و کران باشد اگر جمله گذشته شود سبب ترک مطالب ضروری میشود بنا بر آن
 بطور مختصر نوشته شد که فاعله تام و مفعول تعالی و نواله چون تمامی صیغها از معنی ساخته
 اند اول اصدا و چند تعلمی آینه بعد از طایفه تصاریف افعال بعد از الفاتحه دیگر مانند جرون شرط و جزا و غیره

آغاز مصا و بر تریب و منجی

باب الف آمدن آوردن آغازیدن آغشیدن آفریدن آکامیدن آلایدن

آمان آمدن آلود کردن آلود کردگان آلود کردگان آلود کردگان
 آغشیدن آغشیدگان آغشیدگان آغشیدگان آغشیدگان
 آفریدن آفریدگان آفریدگان آفریدگان آفریدگان
 آکامیدن آکامیدگان آکامیدگان آکامیدگان آکامیدگان
 آلایدن آلایدگان آلایدگان آلایدگان آلایدگان

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن
 آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن آب آوردن

این کتاب در بیان افعال و مفعول و فاعل و غائب و مخاطب و امر و منعی و ماضی و حال و مستقبل و زمانه گذشته و حال و آینده و فاعلی کننده کار و مفعول کرده شده و غائب پوشیده از نظر و خاصه و مخاطب کرده شده و بیجهت که هر کس که بود و نوشت زین اشبات بودن چیزی و فعلی نبودن چیزی و برای آن تمامیت معنیهاست اگر تمام از فصل باشد و جزا و غیره مطالب متعلقه نوشته آید طول عبارت میشود که این این عبارت بیان و شوا و کران باشد اگر جمله گذشته شود سبب ترک مطالب ضروری میشود بنا بر آن بطور مختصر نوشته شد که فاعله تام و مفعول تعالی و نواله چون تمامی صیغها از معنی ساخته اند اول اصدا و چند تعلمی آینه بعد از طایفه تصاریف افعال بعد از الفاتحه دیگر مانند جرون شرط و جزا و غیره

این کتاب در بیان افعال و مفعول و فاعل و غائب و مخاطب و امر و منعی و ماضی و حال و مستقبل و زمانه گذشته و حال و آینده و فاعلی کننده کار و مفعول کرده شده و غائب پوشیده از نظر و خاصه و مخاطب کرده شده و بیجهت که هر کس که بود و نوشت زین اشبات بودن چیزی و فعلی نبودن چیزی و برای آن تمامیت معنیهاست اگر تمام از فصل باشد و جزا و غیره مطالب متعلقه نوشته آید طول عبارت میشود که این این عبارت بیان و شوا و کران باشد اگر جمله گذشته شود سبب ترک مطالب ضروری میشود بنا بر آن بطور مختصر نوشته شد که فاعله تام و مفعول تعالی و نواله چون تمامی صیغها از معنی ساخته اند اول اصدا و چند تعلمی آینه بعد از طایفه تصاریف افعال بعد از الفاتحه دیگر مانند جرون شرط و جزا و غیره

پاییدن پرستیدن پرواضتن پرسیدن پرغزیرین پرغزون پروسیدن پزانشیدن
پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا

پسندیدن پیورن پیوستن بابتکاسی فوقانی تاختن یافتن تمپیدن ترشدن تراویدن
پسندزنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا پزیرنا

ترسیدن تفتن تقسیم تنیدن توانستن باب الحیم حبتن خلکیدن جنبیدن چیدن
ترسنا ترسنا ترسنا ترسنا ترسنا ترسنا ترسنا ترسنا

جویدن باب جیم فارسی سپیدن چیدن چربیدن چکیدن چیدن چشیدن چزیدن
جویدنا چویدنا چویدنا چویدنا چویدنا چویدنا چویدنا چویدنا چویدنا

باب الفخار خوردن خندیدن خواندن خاریدن غلیدن خرامیدن غامیدن خوانیدن
خوردنا خوردنا خوردنا خوردنا خوردنا خوردنا خوردنا خوردنا

خروشیدن خراشیدن خواستن خوابیدن خوابانیدن خوشیدن خسیدن خزمین خستن
خروشنا خروشنا خروشنا خروشنا خروشنا خروشنا خروشنا خروشنا

خروشیدن خمیدن خنبدن باب الدال دیدن دشتن ووضتن وادان وودیدن ویدن
خروشنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا خمیدنا

وزویدن وزشیدن ویدن وزشیدن ورویدن دوشیدن باب الراء رفتن ورفیدن
وزویدنا وزویدنا وزویدنا وزویدنا وزویدنا وزویدنا وزویدنا وزویدنا

رسیدن ریشختن رستن ریورن رنجیدن رانیدن رفتن رقصیدن سانیدن خشیدن
رسیدنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا ریشختنا

رزیدن رشتن رجمیدن ریدن رسیدن باب الراء زویدن زویدن زانیدن زانیدن
رزیدنا رزیدنا رزیدنا رزیدنا رزیدنا رزیدنا رزیدنا رزیدنا

زریستن زویدن باب الهمزة ساخته شجیان ساییدن سپورن ستمیدن سفتن سوزیدن
زریستنا زویدنا زویدنا زویدنا زویدنا زویدنا زویدنا زویدنا زویدنا

سوزیدن سزاندیدن سزودن سزیریدن سزمن سزیریدن سزاندیدن سزاندیدن سزاندیدن
سوزیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا سزاندیدنا

تصرف ماضی و مضارع و مستقبلی و امری و نهي و جملی و کلامی و ...

تصرف یک مصدر مفصلاً بعلوم می آید و در تصاریف تمامی مصادر نیز همین است

استخراج کلمات تصرفی و افعال ماضی مطلق از آمدن و این ماضی و ماضی مجرد هم گویند

آمد آمدی آمده آمده ام **تصرف ماضی قریب آمده است آمده اند**

آمده بود آمده بودم **تصرف ماضی بعید آمده بود آمده بودند**

می آمد می آمدی **تصرف ماضی تنانی** و این را مشروط به ماضی بعید گویند

آمده باشی آمده باشید **تصرف ماضی احتمالی** و این را به ماضی بعید گویند

خواهم آمد خواهم آمده باشم **تصرف حال می آید می آیند**

خواهم آمد خواهم آمد **تصرف استقبال** خواهد آمد خواهند آمد

باید بیاید بایستی **تصرف بیایم بیایید**

آمده اند **اسم فاعل آمده اند** آمده اند آمده اند

آمده شد **اسم مفعول** آمده شد آمده شد آمده شد

تصاریف ماضی بیان شد این را صرف کبیری نامند و الیک یک صفت اولی را صرف کبری گویند

نمایند صرف کبری نامند صرف صغیره آمده است آمده بودی آمده بودی

خواهم آمد خواهم آمده باشی **تصرف استقبال** خواهد آمد خواهند آمد

تصرف ماضی قریب آمده است آمده اند
تصرف ماضی بعید آمده بود آمده بودند
تصرف ماضی تنانی می آمد می آمدی
تصرف ماضی احتمالی آمده باشی آمده باشید
تصرف حال می آید می آیند
تصرف استقبال خواهد آمد خواهند آمد
تصرف بیایم بیایید
اسم فاعل آمده اند
اسم مفعول آمده شد آمده شد آمده شد
تصرف کبری و کبری
تصرف صغیره و صغیره
تصرف استقبال خواهد آمد خواهند آمد

تصرف ماضی قریب آمده است آمده اند
تصرف ماضی بعید آمده بود آمده بودند
تصرف ماضی تنانی می آمد می آمدی
تصرف ماضی احتمالی آمده باشی آمده باشید
تصرف حال می آید می آیند
تصرف استقبال خواهد آمد خواهند آمد
تصرف بیایم بیایید
اسم فاعل آمده اند
اسم مفعول آمده شد آمده شد آمده شد
تصرف کبری و کبری
تصرف صغیره و صغیره
تصرف استقبال خواهد آمد خواهند آمد

رفتنی صیغه ماضی مشروطه دوم با کلمه می میرفت صیغه ماضی موصوم رفته باشد
 خواهد بود که بگویند ماضی مشروطه است و در دوام استمرار میرفته باشد صیغه امر حاضر بوده و در هر دو ماضی
 اسم فاعل رفته به معنول بدین صیغه نیست بعد گردان هر تصریف الفاظ کلمات مناسب است که شامل
 هر صیغه خواهند بکنند و ترتیب گردان کردن او اینست چنانچه از اخبارت از اخبارت در اخبارت
 در اخبارت اگر رفت چزارفت چگونه رفت آن رفت این رفت اینک رفت آنکس رفت
 اخبارت کی رفت از کجا رفت خود رفت الحال رفت رفته بود و رفته بود رفته بود بود پر رفته بود
 بر رفته بود از کجا رفت پس فردا میرفت نیم روزه رفته باشد در نیم روز رفت در نیم شب رفته است
 تا شام رفت تا صبح رفته بود همان رفت همین رفت چنان رفت چنین رفت در حجره رفت در حین رفت
 و بیت اخبارت در بازار رفت در باغ رفت در دالان رفت بر بام رفت بر بالا خانه رفت بز فرشت
 برای خوردن رفت برای غسل کردن رفت علی هذا القیاس مگر معیار در لغت همین کلمات است بالا
 گذشته گردان گمانند و بطور مرقوم صدر یک یک صیغه از هر تصریف بطوریکه قلمی نموده شده از مبتدی
 گمانند و جمیع الفاظ مرقوم الصدر را با دیگر افعال بطور مثال مذکور از مبتدی بگویند تا به بر آوردن تصدیر
 از مصاوره و شامل نمودن این الفاظ قدرت یا در باب چهارم در آداب القاب
 برای دانشوران خرد پرور و خرد پروران دانشور پوشیده نیست که القاب بر ذمه مسلمان عباس
 از آنست که شخصی کتب علیه ابو صفی یا او کند که آن وصف کمال منصب پیشینه اولاد و مرتبه
 باشد چنانچه کمال عالم مراتب شریعت و طریقت و کمال سپاهی اوصاف شجاعی هم در مرتبه
 پذیرفته و کعبه و تیسره سپهر بخوردار بودن و سعادت مند علی هذا القیاس آداب عبارتست از
 نگاه داشتن یعنی بهر رشته حفظ مراتب علی و اوسط و ادنی از دست نزود اینهمه در مقام طرد و
 نماید آد و بی ضرورت اگر سخن پروران بران آیند ممکن است که القاب مضمون نواز قوت بل
 لیکن چون عرض بکار است و رواج القاب جدید پیش القاب قدیم دور از مریات اول بزرگان
 معند او در تو این پیشین که از فیض بزرگان کرامت نشان صورت ظهور پذیرفته و آنچه باید در
 بوجود آمدی بجا خلافت آیین ادبست نظر باینهمه مراتب همان القاب سابقه و آداب پیشین
 هر گاه خسته شد پیش فرود آید بعضی جا که ضرورت افتاده خود تصنیف کرده و داخل آن نموده چنانچه

عبارت از اینست که در اخبارت از اخبارت در اخبارت
 اخبارت کی رفت از کجا رفت خود رفت الحال رفت رفته بود و رفته بود رفته بود بود پر رفته بود
 بر رفته بود از کجا رفت پس فردا میرفت نیم روزه رفته باشد در نیم روز رفت در نیم شب رفته است
 تا شام رفت تا صبح رفته بود همان رفت همین رفت چنان رفت چنین رفت در حجره رفت در حین رفت
 و بیت اخبارت در بازار رفت در باغ رفت در دالان رفت بر بام رفت بر بالا خانه رفت بز فرشت
 برای خوردن رفت برای غسل کردن رفت علی هذا القیاس مگر معیار در لغت همین کلمات است بالا
 گذشته گردان گمانند و بطور مرقوم صدر یک یک صیغه از هر تصریف بطوریکه قلمی نموده شده از مبتدی
 گمانند و جمیع الفاظ مرقوم الصدر را با دیگر افعال بطور مثال مذکور از مبتدی بگویند تا به بر آوردن تصدیر
 از مصاوره و شامل نمودن این الفاظ قدرت یا در باب چهارم در آداب القاب
 برای دانشوران خرد پرور و خرد پروران دانشور پوشیده نیست که القاب بر ذمه مسلمان عباس
 از آنست که شخصی کتب علیه ابو صفی یا او کند که آن وصف کمال منصب پیشینه اولاد و مرتبه
 باشد چنانچه کمال عالم مراتب شریعت و طریقت و کمال سپاهی اوصاف شجاعی هم در مرتبه
 پذیرفته و کعبه و تیسره سپهر بخوردار بودن و سعادت مند علی هذا القیاس آداب عبارتست از
 نگاه داشتن یعنی بهر رشته حفظ مراتب علی و اوسط و ادنی از دست نزود اینهمه در مقام طرد و
 نماید آد و بی ضرورت اگر سخن پروران بران آیند ممکن است که القاب مضمون نواز قوت بل
 لیکن چون عرض بکار است و رواج القاب جدید پیش القاب قدیم دور از مریات اول بزرگان
 معند او در تو این پیشین که از فیض بزرگان کرامت نشان صورت ظهور پذیرفته و آنچه باید در
 بوجود آمدی بجا خلافت آیین ادبست نظر باینهمه مراتب همان القاب سابقه و آداب پیشین
 هر گاه خسته شد پیش فرود آید بعضی جا که ضرورت افتاده خود تصنیف کرده و داخل آن نموده چنانچه

چشمه یون شمردن شکرخانه
 و واقعه ای بسیار شگفتا بود اینان خواهد بود القاب عالم در انفس حقائق علوم و کاشف
 و تالیف علم و در مولوی صاحب سلمه الله تعالی بعد از اسی گلدسته بنی و در حاشیه
 سخنهای نیست کی معروض میدارد القاب سپاهی شجاعت و تهور شاه فلانی حفظ
 بینی مرسله رسیده و بنظر گذشت کاشف ملتقات گشت میاید که همواره بتسطیح حکم و کلی حالات بنجا
 مطلع درآمده باشند زیاده چه القاب پدر سایه بلند پایه صاحب قبله خداوند خدا پکان ظل
 طلیل رحمت یزد سبحان حضرت ولی نعمی صاحب بر سر فرزندان مخدیه مستدام با وفای فلانی آید
 و تسلیات فدویانه و کورنشات عقده ای سجا آورده معروض میدارد القاب و دیگر ملجای فرزندان
 و معانیه نیازمندان صاحب قبله خداوند یعقوب مان بوی عطای ولی نعمی او امر الله اقبال بعد از
 آداب فرزندی و گرا نیز بقوای عقیده تنیدی معروض بوقت قبالی مبلغ اجلال میرساند ایضا
 قبله صدیقی به معنوی کعبه طاهری و باطنی حضرت ولی نعمی صاحب مظهره العالی فدوی فلانی
 بعد از آداب تسلیات فراوان و کورنشات بی پایان معروض ای مهر انجلی میسر گردید
 القاب پسر سر بایه تجارت عمر و زندگی گانی به نیتش میسر بی و نالتوانی زاو عمره ایضا
 بر خور در نور الابصار فرخنده طوار سعادت آنا طول عمره ایضا نور البصر تحت جگر قره العین فلانی
 در حمایت این روی بوده شاد و کام باشند بعد از عینه و آفیه که در ام و در زبان است کلمه شریف خاطر غیر
 با و ایضا بر خور در نور الابصار فلانی زاو عمره و مقدمه پس از زو عای طول عمر و حیات مطلقه تمام
 ایضا بر خور در سعادت طوار طول عمره و قدردان بعد دعوات فری حیات و ترقی درجات واضح با
 القاب و در سایه عاطفت پیرانیه الیه صاحب شفقه مکره بر تارک فرزندان مخدیه مستدام با
 حسین فدویت انگلگونه آداب تسلیات نور آگین ساخته معروض میدارد ایضا والده صاحب
 خداوند خدا یکانه مظهره العالی کلیمای کورنش و تسلیات رازیبه بر تافتا ساخته معروض علی انجا
 میدارد ایضا مخدیه نون مظهره سوره سراق عصمت والده صاحب قبله گاهی خداوند سر
 پرورش فرمای فرزندان ظل گستر فرق نیازمندان مریم زمان و در ظلها حسین فرزندی بر خا
 ار او تنیدی نور آگین ساخته ملتقاتش بذروه استجاب فیض تاب میگرد و القاب برادر کلان
 نور انصاف مشفق مهربان سید گاه برادران سلامت بعد از ظلم مراتب میان نعمی و در

معروض می فرمایند
 القاب عالم در انفس حقائق علوم و کاشف
 و تالیف علم و در مولوی صاحب سلمه الله تعالی بعد از اسی گلدسته بنی و در حاشیه
 سخنهای نیست کی معروض میدارد القاب سپاهی شجاعت و تهور شاه فلانی حفظ
 بینی مرسله رسیده و بنظر گذشت کاشف ملتقات گشت میاید که همواره بتسطیح حکم و کلی حالات بنجا
 مطلع درآمده باشند زیاده چه القاب پدر سایه بلند پایه صاحب قبله خداوند خدا پکان ظل
 طلیل رحمت یزد سبحان حضرت ولی نعمی صاحب بر سر فرزندان مخدیه مستدام با وفای فلانی آید
 و تسلیات فدویانه و کورنشات عقده ای سجا آورده معروض میدارد القاب و دیگر ملجای فرزندان
 و معانیه نیازمندان صاحب قبله خداوند یعقوب مان بوی عطای ولی نعمی او امر الله اقبال بعد از
 آداب فرزندی و گرا نیز بقوای عقیده تنیدی معروض بوقت قبالی مبلغ اجلال میرساند ایضا
 قبله صدیقی به معنوی کعبه طاهری و باطنی حضرت ولی نعمی صاحب مظهره العالی فدوی فلانی
 بعد از آداب تسلیات فراوان و کورنشات بی پایان معروض ای مهر انجلی میسر گردید
 القاب پسر سر بایه تجارت عمر و زندگی گانی به نیتش میسر بی و نالتوانی زاو عمره ایضا
 بر خور در نور الابصار فرخنده طوار سعادت آنا طول عمره ایضا نور البصر تحت جگر قره العین فلانی
 در حمایت این روی بوده شاد و کام باشند بعد از عینه و آفیه که در ام و در زبان است کلمه شریف خاطر غیر
 با و ایضا بر خور در نور الابصار فلانی زاو عمره و مقدمه پس از زو عای طول عمر و حیات مطلقه تمام
 ایضا بر خور در سعادت طوار طول عمره و قدردان بعد دعوات فری حیات و ترقی درجات واضح با
 القاب و در سایه عاطفت پیرانیه الیه صاحب شفقه مکره بر تارک فرزندان مخدیه مستدام با
 حسین فدویت انگلگونه آداب تسلیات نور آگین ساخته معروض میدارد ایضا والده صاحب
 خداوند خدا یکانه مظهره العالی کلیمای کورنش و تسلیات رازیبه بر تافتا ساخته معروض علی انجا
 میدارد ایضا مخدیه نون مظهره سوره سراق عصمت والده صاحب قبله گاهی خداوند سر
 پرورش فرمای فرزندان ظل گستر فرق نیازمندان مریم زمان و در ظلها حسین فرزندی بر خا
 ار او تنیدی نور آگین ساخته ملتقاتش بذروه استجاب فیض تاب میگرد و القاب برادر کلان
 نور انصاف مشفق مهربان سید گاه برادران سلامت بعد از ظلم مراتب میان نعمی و در

معانفت سماوی در نظریه حقوق ملائمه همین مظهر ظاهر بود هرگز نشسته بیجا سپاس غایت نیلانی
 در غوب القاب حکیم نموده اند القاسم تبه که آن باطن بر تامل روح افزای مظهر اعجاز و سخاوتی با
 بعد از وی دریافت موهبت وانی بسامیت که قلم تجربیان هرگز نمی بخیزد و بات میسازد و گشت
 میسر و داند می آید ایضا بعضی شناس بسیاران علاج رس بخوران حکیم صاحب مهران میگردان
 امیر و اراکین سج زمان تلمذ الهی بعد از او ای تجت و شام برین ضمیر منیر نور تو بر گردانید و فی
 القاب شاعر و قلم خنوران بهر پر و سلامت رفیقه معنی نگار آن خلاصه نکت پروران روزگار
 بزم افروز و وصول گشت اگر آینه بهرین نشون بدو کلنه لطیف افروز حیاضت طبع این سرباپایان
 میگردان باشند بعد از بزرگ نشی خواه بود و زیاد چه تصدیق به القاب قاضی محکمه شریعت
 اظهر بوجود کرامت مظهر آن روح تو این شریعت نبوی می تراست ملت مرتضوی زیب کسب
 زینت پذیر باد پس از تبلیغ مراتب کرامت و انکسار و تمیز قواعد شعوب و اقیانار که شیوه فزیت نهاد
 رسوخیت بنیاد است بعضی میرساند ایضا شریعت پناه طریقت و دستگاه سله الهی رب
 بهجت ضمیر آن شریعت پناه موهبتی شد بر حقائق مرتومه اطلاع دست را و آینه تمام حصول اطاعت
 جسمانی به تسطیه و غا و فضیلت فرحت آیات ختوی را اعلام کار و فرمایش آن جوار سرور و شادان در
 سرور خاطر افزو و بنت یاده چه تصدیق به ایضا مبارک و تعالی ذات خالی را طراوت بخش گلشن
 شریعت و نصارت ده چمن معدت کشاننده معاقده شریعی داننده حقائق دینی قاعده دان
 اسلام هر یک خاص معام حضرت قاضی جوهر بر صدر عدالت متکمن داشته سلامت با کرامت اراد
 بعد از او پستمندها معروض ای عدالت پیرای میگرداند القاب اهل نجوم مجمع کمالات منبع
 معنومات کاشف قانق مستور و واقف حقائق بی ظهور صاحب مشفق خداوند خدا ایگان معدن
 الطاف بکیران سله الله تعالی بعد از کیش مراتب نیاز مندی و تقدیم مراسم مستندی که با معارف
 و عقیده تمندیهاست مشهور رای بیضا خیا گردانیده می آید القاب ویش مخزن اسرار الهی
 مطلع النوان اقتناسی حضرت شاه صاحب قبیله دام غیضه بعد تمیز مراتب عبودیت انکسار و کارز
 ادراک دولت ملازمت کیما خاصیت که خلاصه مطالب عظمی است مشهور رای رزق خاطر مرگ
 میگرداند ایضا حقائق و معارف آگاه شریعت طریقت و دستگاه مستغرق بجز اسرار شریعت الهی

له اشارت
 در نظریه حقوق
 ملائمه همین
 مظهر ظاهر
 بود هرگز
 نشسته بیجا
 سپاس غایت
 نیلانی
 در غوب القاب
 حکیم نموده
 اند القاسم
 تبه که آن
 باطن بر
 تامل روح
 افزای
 مظهر
 اعجاز و
 سخاوتی
 با
 بعد از
 وی
 دریافت
 موهبت
 وانی
 بسامیت
 که قلم
 تجربیان
 هرگز
 نمی
 بخیزد
 و بات
 میسازد
 و گشت
 میسر
 و داند
 می آید
 ایضا
 بعضی
 شناس
 بسیاران
 علاج
 رس
 بخوران
 حکیم
 صاحب
 مهران
 میگردان
 امیر
 و اراکین
 سج
 زمان
 تلمذ
 الهی
 بعد
 از
 او
 ای
 تجت
 و شام
 برین
 ضمیر
 منیر
 نور
 تو
 بر
 گردانید
 و فی
 القاب
 شاعر
 و قلم
 خنوران
 بهر
 پر
 و سلامت
 رفیقه
 معنی
 نگار
 آن
 خلاصه
 نکت
 پروران
 روزگار
 بزم
 افروز
 و وصول
 گشت
 اگر
 آینه
 بهرین
 نشون
 بدو
 کلنه
 لطیف
 افروز
 حیاضت
 طبع
 این
 سرباپایان
 میگردان
 باشند
 بعد
 از
 بزرگ
 نشی
 خواه
 بود
 و زیاد
 چه
 تصدیق
 به
 القاب
 قاضی
 محکمه
 شریعت
 اظهر
 بوجود
 کرامت
 مظهر
 آن
 روح
 تو
 این
 شریعت
 نبوی
 می
 تراست
 ملت
 مرتضوی
 زیب
 کسب
 زینت
 پذیر
 باد
 پس
 از
 تبلیغ
 مراتب
 کرامت
 و انکسار
 و تمیز
 قواعد
 شعوب
 و اقیانار
 که
 شیوه
 فزیت
 نهاد
 رسوخیت
 بنیاد
 است
 بعضی
 میرساند
 ایضا
 شریعت
 پناه
 طریقت
 و دستگاه
 سله
 الهی
 رب
 بهجت
 ضمیر
 آن
 شریعت
 پناه
 موهبتی
 شد
 بر
 حقائق
 مرتومه
 اطلاع
 دست
 را
 و آینه
 تمام
 حصول
 اطاعت
 جسمانی
 به
 تسطیه
 و غا
 و فضیلت
 فرحت
 آیات
 ختوی
 را
 اعلام
 کار
 و فرمایش
 آن
 جوار
 سرور
 و شادان
 در
 سرور
 خاطر
 خاطر
 افزو
 و بنت
 یاده
 چه
 تصدیق
 به
 ایضا
 مبارک
 و تعالی
 ذات
 خالی
 را
 طراوت
 بخش
 گلشن
 شریعت
 و نصارت
 ده
 چمن
 معدت
 کشاننده
 معاقده
 شریعی
 داننده
 حقائق
 دینی
 قاعده
 دان
 اسلام
 هر
 یک
 خاص
 معام
 حضرت
 قاضی
 جوهر
 بر
 صدر
 عدالت
 متکمن
 داشته
 سلامت
 با
 کرامت
 اراد
 بعد
 از
 او
 پستمندها
 معروض
 ای
 عدالت
 پیرای
 میگرداند
 القاب
 اهل
 نجوم
 مجمع
 کمالات
 منبع
 معنومات
 کاشف
 قانق
 مستور
 و واقف
 حقائق
 بی
 ظهور
 صاحب
 مشفق
 خداوند
 خدا
 ایگان
 معدن
 الطاف
 بکیران
 سله
 الله
 تعالی
 بعد
 از
 کیش
 مراتب
 نیاز
 مندی
 و تقدیم
 مراسم
 مستندی
 که
 با
 معارف
 و عقیده
 تمندیهاست
 مشهور
 رای
 بیضا
 خیا
 گردانیده
 می
 آید
 القاب
 ویش
 مخزن
 اسرار
 الهی
 مطلع
 النوان
 اقتناسی
 حضرت
 شاه
 صاحب
 قبیله
 دام
 غیضه
 بعد
 تمیز
 مراتب
 عبودیت
 انکسار
 و کارز
 ادراک
 دولت
 ملازمت
 کیما
 خاصیت
 که
 خلاصه
 مطالب
 عظمی
 است
 مشهور
 رای
 رزق
 خاطر
 مرگ
 میگرداند
 ایضا
 حقائق
 و معارف
 آگاه
 شریعت
 طریقت
 و دستگاه
 مستغرق
 بجز
 اسرار
 شریعت
 الهی

محمود شاه و در تعلیمات نامتناهی قبله دارین استظما کونین دامر افضال سیر در انظار آداب عبودیت
 و انکسای بعضی باریان در بار فیض آما میرساند آداب و القاب استا و فوات تقدیر
 آیات نظر فیض الهی مصدر فضائل نامتناهی سایه افضال پر کمال یزوی ظل تفضلات بنیای
 سروری مجموعه علم و عمل مرکز ارباب علم و عمل منبع کمالات بی پایان مجمع فتوحات ذوالار جدیت
 مددوم صاحب قبله و لقبه مکررم و محترم دامت فضیلتهم ابدالدیر گره کشای معاقبول و عقد کشای بر
 بوده بر مضائق مستفیضان عقیدت نشان اطل گستره باد بعد تقدیر لوازم عبودیت و تمیز مراتب قدس
 مطالب ضروری عرض میدارم ایضا منبع تفضلات ظله کمالات سرور و فرماندهان و پسر ایا کت
 فیض از حضرت صاحب قبله دارین خداوند کونین مخدومی مکرری جوهر کلمه گسترین فدویان حسین
 عقیدت و بندگی پیشانی عبودیت در سر افکنندگی بحال عجز و انکسای سعوره بزرگوار اقبال شمع جلالت
 میرساند القاب شاکر و نقش طراز صحیفه سعادت مندی در صف پروردگار جزیره جنت بلندی است
 خصال نیکو افعال منظور انظار تفضلات او تعالی سزاوار عنایت کبریا مددوم کبریا مددوم کبریا مددوم
 بوده کامرادی مرادات دارین باشند بعد او عنیه و افیه بطل الله مطالب مرثومه گرانند القاب
 معشوق تک بهار گلزار شک مرغزار فرخار باغبانهای روز افزون مقرون باشند بعد ابرار
 آه و ناله در ورودل شیدا مطلب سپردار و ایضا گلستان محبوبی سر بوستان مطلوبی تک
 و بوی چین نگین اوانی آبروی انجمن در بانی جان نواز عاشقان و سر افزایه مشوقان باشند
 بعد ابراز از دلبری و دلرشی و صداقت کیشی مطلب میگراید ایضا محبوب داشت قلوب نموده گزرا
 سر و تقدیر یاسمین عذار زگرگس شیم سیمین جسم بنیل زلف طلوی مقال شکین خال لیلی و در سرین زگرگس
 دلدار مشتاقان زار مرهم بخش عاشقان بل افکار دینوار غمگسار راحت جان نواز ایمان پرست
 انبیاات زلفان با من حضرت سبحان بوده بتالیف قلوب مشتاقان صداقت طلب پرور
 باشند بعد شرح سوزگشال فرزند که ملا طاهر ابوعاج مساجرت و تراکم ابوعاج مغارقت زورق بوش آداب
 این جوهر صدق سانس غرق ساخته خور با یاد آن بخشند مراد سید القاب عاشق
 صبح صادق بر ذر صافتی و شفق شام واقعی آزاد ز قمار انیس شبهای تار عبودیت سلطنت با
 کاهنت و الفقه باشند بعد از حرف طرازی صفات آن سر امیر بیلان بسبکتر هم داری خورا

جمع انکسای بعضی باریان در بار فیض آما میرساند آداب و القاب استا و فوات تقدیر آیات نظر فیض الهی مصدر فضائل نامتناهی سایه افضال پر کمال یزوی ظل تفضلات بنیای سروری مجموعه علم و عمل مرکز ارباب علم و عمل منبع کمالات بی پایان مجمع فتوحات ذوالار جدیت مددوم صاحب قبله و لقبه مکررم و محترم دامت فضیلتهم ابدالدیر گره کشای معاقبول و عقد کشای بر بوده بر مضائق مستفیضان عقیدت نشان اطل گستره باد بعد تقدیر لوازم عبودیت و تمیز مراتب قدس مطالب ضروری عرض میدارم ایضا منبع تفضلات ظله کمالات سرور و فرماندهان و پسر ایا کت فیض از حضرت صاحب قبله دارین خداوند کونین مخدومی مکرری جوهر کلمه گسترین فدویان حسین عقیدت و بندگی پیشانی عبودیت در سر افکنندگی بحال عجز و انکسای سعوره بزرگوار اقبال شمع جلالت میرساند القاب شاکر و نقش طراز صحیفه سعادت مندی در صف پروردگار جزیره جنت بلندی است خصال نیکو افعال منظور انظار تفضلات او تعالی سزاوار عنایت کبریا مددوم کبریا مددوم کبریا مددوم بوده کامرادی مرادات دارین باشند بعد او عنیه و افیه بطل الله مطالب مرثومه گرانند القاب معشوق تک بهار گلزار شک مرغزار فرخار باغبانهای روز افزون مقرون باشند بعد ابرار آه و ناله در ورودل شیدا مطلب سپردار و ایضا گلستان محبوبی سر بوستان مطلوبی تک و بوی چین نگین اوانی آبروی انجمن در بانی جان نواز عاشقان و سر افزایه مشوقان باشند بعد ابراز از دلبری و دلرشی و صداقت کیشی مطلب میگراید ایضا محبوب داشت قلوب نموده گزرا سر و تقدیر یاسمین عذار زگرگس شیم سیمین جسم بنیل زلف طلوی مقال شکین خال لیلی و در سرین زگرگس دلدار مشتاقان زار مرهم بخش عاشقان بل افکار دینوار غمگسار راحت جان نواز ایمان پرست انبیاات زلفان با من حضرت سبحان بوده بتالیف قلوب مشتاقان صداقت طلب پرور باشند بعد شرح سوزگشال فرزند که ملا طاهر ابوعاج مساجرت و تراکم ابوعاج مغارقت زورق بوش آداب این جوهر صدق سانس غرق ساخته خور با یاد آن بخشند مراد سید القاب عاشق صبح صادق بر ذر صافتی و شفق شام واقعی آزاد ز قمار انیس شبهای تار عبودیت سلطنت با کاهنت و الفقه باشند بعد از حرف طرازی صفات آن سر امیر بیلان بسبکتر هم داری خورا

دل و جان خویشی گزاید ایضا دل فکارسهند ز نزا و یادگار مجنون و فراد ز اوجیه همیشه باو منق و
 شوق بهشند بعد از دل بی و جان افزائی روی خامنه رقم پیرا بخرید بر عاست ایضا عاشق نشانی
 ملاک صال خداقت خصال مجنون دوران فراد زبان گریز و بادی محبت ه نور و طریق مودت و
 از جلم وصال محبوب و کام بهشند بعد شین پریشانی حرمانی که بقضای ربانی جانین مجبور است
 در وضع و لایم باد القاب بزرگان و دیگر ابناسی همان از طرف فقر امشب لغت
 ملاذ الغر با سلمه سد تعالی ایضا محب الفقرا مقبول الی سد برگزیده حضرت اعلی ولی الله سلا
 با کرم است بهشند بعد دعوات فراوان و اشتیاق ملاقات بی پایان شود خصمیر محبت پذیر باد القاب
 خاومان فقر اخلاصه دو دمان راه هدایت پر توروشنی مهر جلالت زبهای ساکنان و شوی
 عارفان ز ادا الطافه و عنایه مبرجبت حیات خدمات القاب سید سادت و شگاه
 شرافت پناه میر مکارم علی بعافیت بهشند القاب سپاهی شجاعت و تهور پناه فلانی
 و حفظ الهی بهشند ایضا شجاعت شمار فلانی حفظ القاب مولوی و عالم فضیلت و
 کمالات و شگاه مولوی طالب علی بعافیت بهشند ایضا فضائل کتاب کمالات آیت محمد باقر
 حفظ القاب حکیم حکمت و خداقت بستگاه حکیم احمد علیخان حفظ الله تعالی القاب
 عامل امانت پناه فلانی بعافیت بهشند القاب مقصدی عزیز القدر فلانی محفوظ باشند
 ایضا خصوصیت بستگاه فلانی حفظ القاب مهاجرین که اهل عزت باشد عزت آثار فلانی
 حفظ القاب به کاران که فی اجملة عزت و قربت داشته باشند خلقت و موالیات و شگاه
 فلانی محفوظ باشند القاب خدمتگزار سخن نموده فلانی حفظ ایضا مقصد اخذ تمه فلانی
 القاب یوان موشی که اغزه در بار اند گرامی قدر فلانی بعافیت بهشند القاب این
 در بار معلی که از دیگر نوکران قرب و منزلت زیاده دارند سیادت و شجاعت پناه شجاعت و
 شجاعت و شگاه مورد در احم نمایان مهربط عواطف بی پایان مشمول جلال و الای شاهی بود
 بدانند ایضا رفعت و عوالی مرتبت میر ذوالفقار علی حفظ الله تعالی ایضا رفعت و شجاعت
 نشان فلانی محفوظ باشند القاب شیخ مشیخت و شرافت مرتبت شیخ فلانی حفظ الله تعالی
 القاب خداوند نعمت از طرف ملازمان و طریق عرضده شایسته و شاهان و امرا

عاشق نشانی
 ملاذ الغر با سلمه
 با کرم است
 خاومان فقر
 عارفان ز ادا
 شرافت پناه
 و حفظ الهی
 کمالات و شگاه
 حفظ القاب حکیم
 عامل امانت پناه
 ایضا خصوصیت
 القاب یوان موشی
 در بار معلی
 شجاعت و شگاه
 بدانند ایضا
 نشان فلانی
 القاب خداوند

و امیر اقبال در بیان این باب پنجم در پروا نجات و شجاعت و رفقیات بر عایت مهربان شکر
 پنج فصل اول در شکایت عدم رسی بر اسباب و ذمیه نوجبات فصل دوم در پروا نجات
 و معاملات هر گونه مثل شکات و پند و قورائیت و غیره که اغذات شرعیة ضروریه و سوال و جواب طریقی
 فصل سوم در بیان کباب و هر قسم فصل چهارم در مفاد و ضایع تغزیت فصل پنجم در رفقیات شوقیه
 و طلب اشیا و رسیدن اشیا و غیره مطالب ضروریه فصل اول در شکایت عدم رسی مراد شکات و
 جوابهای نوجبات یکدیگر بر رفته اول مرزا صاحب مشفق مهربان مودت نشان سلمه الله تعالی
 اشتیاق ملاقات مسرت آیات آنقدر در استیلا است که با حاطه کلک ارتباط سلک منی آید لکن
 نساخته و منحصر بشا فیه گذاشته خامه و در او را بتطبیق دعا میکند از سپاس ایزدی که گلدسته خیریت
 محبت رود و شکفتگی دارد و بطراوت و زراعت چاچین مزاج سامعی و انما مطلوب مشفق من علی بنی
 و مقام تحیر که قریب چهار قطعه اشتیاق نامحبات بصحابت مردمان روزندگان آنصوب ترسیل داشته
 لکن با وجود آمد و شد مردمان از یک پرچه قرطاس محبت لباس شادمان نساخته از آنجا که در عالم
 ارتباط کم توجهی گنجایش ندارد و شایان الطاف چنانست که آینده بر تقیم سامی نامحبات معافه
 همین مکالمه روحانی توان شمر در زیاده شوق و بس رفته دوم در جواب رفته اول میر صاحب
 منظر عنایات فراوان مصدر توجهات بی پایان سلمه الله تعالی مقالات اشتیاق و کلمات اشتیاق
 بنوک قلم آوردن محض بتکلفات عرفیه پر داختن است لکن آن نگرا سیده بعد عامی در اید سامی نام
 تلمط قمرین محموی بشکایت عدم رسی رقاغم نیاز شامم وصول عاطفت آورد و سر در خاطر منظر افروز
 مشفقادرین عرصه چند قطعات و ثنائی نیاز ابلاغ داشته محض از تصور نامه بران موصول مطامع
 گرامی شد و الا الطاف و کره مظرمانهای ذات اشتیاق آیات تل بود منزل از آنچنان بدام کشیده
 که فراموشیها گنجایش داشته باشد بهر صورت آینده مرام طریقه رسل و رسائل محور بود و نخواهد شد
 زیاده بجز شوق موصلت صوری که خلاصه مطالب است چه بقلم آید رفته دوم شیخ صاحب
 کرم منبع الطاف تم شیخ قمر الدین صاحب سلمه الله تعالی ابراز شوقیکه خامه کوی بان تبلیطش حیرت
 بوجدان ضمیر نهفته و آن حواله نموده بعد عامی پرواز و که بوقت تشریف اشتیاق اینجا هر قدر که توجهات
 در لی بر حال نیاز استمال میفرمودند خامه را طاعت آن نیست که تخریر سازد و فاما از آن و زریکه بر این

این کتاب در بیان این باب پنجم در پروا نجات و شجاعت و رفقیات بر عایت مهربان شکر
 پنج فصل اول در شکایت عدم رسی بر اسباب و ذمیه نوجبات فصل دوم در پروا نجات
 و معاملات هر گونه مثل شکات و پند و قورائیت و غیره که اغذات شرعیة ضروریه و سوال و جواب طریقی
 فصل سوم در بیان کباب و هر قسم فصل چهارم در مفاد و ضایع تغزیت فصل پنجم در رفقیات شوقیه
 و طلب اشیا و رسیدن اشیا و غیره مطالب ضروریه فصل اول در شکایت عدم رسی مراد شکات و
 جوابهای نوجبات یکدیگر بر رفته اول مرزا صاحب مشفق مهربان مودت نشان سلمه الله تعالی
 اشتیاق ملاقات مسرت آیات آنقدر در استیلا است که با حاطه کلک ارتباط سلک منی آید لکن
 نساخته و منحصر بشا فیه گذاشته خامه و در او را بتطبیق دعا میکند از سپاس ایزدی که گلدسته خیریت
 محبت رود و شکفتگی دارد و بطراوت و زراعت چاچین مزاج سامعی و انما مطلوب مشفق من علی بنی
 و مقام تحیر که قریب چهار قطعه اشتیاق نامحبات بصحابت مردمان روزندگان آنصوب ترسیل داشته
 لکن با وجود آمد و شد مردمان از یک پرچه قرطاس محبت لباس شادمان نساخته از آنجا که در عالم
 ارتباط کم توجهی گنجایش ندارد و شایان الطاف چنانست که آینده بر تقیم سامی نامحبات معافه
 همین مکالمه روحانی توان شمر در زیاده شوق و بس رفته دوم در جواب رفته اول میر صاحب
 منظر عنایات فراوان مصدر توجهات بی پایان سلمه الله تعالی مقالات اشتیاق و کلمات اشتیاق
 بنوک قلم آوردن محض بتکلفات عرفیه پر داختن است لکن آن نگرا سیده بعد عامی در اید سامی نام
 تلمط قمرین محموی بشکایت عدم رسی رقاغم نیاز شامم وصول عاطفت آورد و سر در خاطر منظر افروز
 مشفقادرین عرصه چند قطعات و ثنائی نیاز ابلاغ داشته محض از تصور نامه بران موصول مطامع
 گرامی شد و الا الطاف و کره مظرمانهای ذات اشتیاق آیات تل بود منزل از آنچنان بدام کشیده
 که فراموشیها گنجایش داشته باشد بهر صورت آینده مرام طریقه رسل و رسائل محور بود و نخواهد شد
 زیاده بجز شوق موصلت صوری که خلاصه مطالب است چه بقلم آید رفته دوم شیخ صاحب
 کرم منبع الطاف تم شیخ قمر الدین صاحب سلمه الله تعالی ابراز شوقیکه خامه کوی بان تبلیطش حیرت
 بوجدان ضمیر نهفته و آن حواله نموده بعد عامی پرواز و که بوقت تشریف اشتیاق اینجا هر قدر که توجهات
 در لی بر حال نیاز استمال میفرمودند خامه را طاعت آن نیست که تخریر سازد و فاما از آن و زریکه بر این

در این سینه اند حرف و فلان سینه صدق و صفا محو فرمودند بقولی مصرعه هر که از دیده دور
 از دل دوری و دوری گاهی درین مدت ممتد از تصدقات طاعت طمینان طراز بهجت پرواز خاطر منتظر نشدند از آن
 که لطافت قدیمی ذات شریف بدل بن سخیف چنان بر تو انداخته که روز و شب مصرعه زبان بر تو
 مشغول بود پس ای تو شاد و ناخوش از نظر بسیار اجوره و آرزو بر یافت صحت مزاج در ویداد و سخا
 روان ساخت توقع که نظر بر شفاق قدیمی منوره از احوال خیریت مال و موجب مالتفات بزرگ قلم از
 ثانی آنکه صاحب نوده برحق و مرشد زاده مطلق میر شبارت علی با میدرز کار در اینجا مدتی بعالم متعلق
 مسر بر بند فلان صاحب مقصودشان بجلوه گاه ظهور شافت آخر کار میر مدوح را روانه آنجا ساخت هر قدر
 در مقدمه فرستی کار آن صاحبزاده و الا تبار سعی بجا خواهند بود موجب سر سبزی دارین و مفاخرت
 گویند خواهد بود رفته چهارم خالص صاحب مظهر شفاق و مهربانی و صدر اخلاق قدرانی بلکه گفته
 اظهار آرزوی موصلت سامی از تکلفات دانسته بطلب میگردد باید ظلمت گمانی نامه که یا و از لطافت آن
 مظهر اعطاف میداد بزم افزوده انتظار گردید بیت کم کشود کشاد و چون نامت گونی کلید باب
 گلستان دلگشائی بود از عدم سی مکاتبات نیاز سمات که بقلم استخوانم آمده صورت نیست که از
 هنگامیکه در سر کار راجه صاحب بعهده رساله واری سر بلندی یافته خدا آگاه است که روزی صورت
 آرام نیافته و خواب ندیده و حزن استقامت جایی بگوش خیال نشیده گاهی بطرف ملتان و در
 بطرف کوستان غیره اطراف مسو میشو و الا چه گنجایش که در تحریر و ترسیل مفاوضات و صورت
 بنظر رسد که فیما بین این و آن نموده بهر صورت از قصور آینهی تخیلی در بنای نیاز مند بها بطرف این
 خادم درین تصور نظر نموده از زمره نیاز مندان بیرون نشاند و آینه در ترسیل رسایل هم
 تا بقدر و تقصیر و تقاعد نخواهد نمود و میر شبارت علی را در سلک بگیران ملازم کنانیده شده ^{تعالی}
 بتدریج خدمتی که شایسته او شایسته بمنصه ظهور جلوه ظهور خواهد یافت خاطر شریف جمع فرمایند زیاد
 بجز نیاز چه که از منی نماید رفته پنجم برادر عزیز القدر ستوده خصال محی جمال در حفظ آسمی باشند بعد
 از و محبت و مینات و شوق ملاقات بهجت آیات مطالعه نمایند که بعد که بعضی تکلیفی حالات
 ایجا مستوجب شکر و خیر و عافیت آن برادر مستعد صفت عرصه بعید با تکفنا پیوسته که بر حصول
 محبت هر اطراف مانع نگشته خاطر باین صوب متعلق میان لازم که رویداد آنجا مشتمل حاکم هر کجا

این سینه صدق و صفا محو فرمودند بقولی مصرعه هر که از دیده دور
 از دل دوری و دوری گاهی درین مدت ممتد از تصدقات طاعت طمینان طراز بهجت پرواز خاطر منتظر نشدند از آن
 که لطافت قدیمی ذات شریف بدل بن سخیف چنان بر تو انداخته که روز و شب مصرعه زبان بر تو
 مشغول بود پس ای تو شاد و ناخوش از نظر بسیار اجوره و آرزو بر یافت صحت مزاج در ویداد و سخا
 روان ساخت توقع که نظر بر شفاق قدیمی منوره از احوال خیریت مال و موجب مالتفات بزرگ قلم از
 ثانی آنکه صاحب نوده برحق و مرشد زاده مطلق میر شبارت علی با میدرز کار در اینجا مدتی بعالم متعلق
 مسر بر بند فلان صاحب مقصودشان بجلوه گاه ظهور شافت آخر کار میر مدوح را روانه آنجا ساخت هر قدر
 در مقدمه فرستی کار آن صاحبزاده و الا تبار سعی بجا خواهند بود موجب سر سبزی دارین و مفاخرت
 گویند خواهد بود رفته چهارم خالص صاحب مظهر شفاق و مهربانی و صدر اخلاق قدرانی بلکه گفته
 اظهار آرزوی موصلت سامی از تکلفات دانسته بطلب میگردد باید ظلمت گمانی نامه که یا و از لطافت آن
 مظهر اعطاف میداد بزم افزوده انتظار گردید بیت کم کشود کشاد و چون نامت گونی کلید باب
 گلستان دلگشائی بود از عدم سی مکاتبات نیاز سمات که بقلم استخوانم آمده صورت نیست که از
 هنگامیکه در سر کار راجه صاحب بعهده رساله واری سر بلندی یافته خدا آگاه است که روزی صورت
 آرام نیافته و خواب ندیده و حزن استقامت جایی بگوش خیال نشیده گاهی بطرف ملتان و در
 بطرف کوستان غیره اطراف مسو میشو و الا چه گنجایش که در تحریر و ترسیل مفاوضات و صورت
 بنظر رسد که فیما بین این و آن نموده بهر صورت از قصور آینهی تخیلی در بنای نیاز مند بها بطرف این
 خادم درین تصور نظر نموده از زمره نیاز مندان بیرون نشاند و آینه در ترسیل رسایل هم
 تا بقدر و تقصیر و تقاعد نخواهد نمود و میر شبارت علی را در سلک بگیران ملازم کنانیده شده
 بتدریج خدمتی که شایسته او شایسته بمنصه ظهور جلوه ظهور خواهد یافت خاطر شریف جمع فرمایند زیاد
 بجز نیاز چه که از منی نماید رفته پنجم برادر عزیز القدر ستوده خصال محی جمال در حفظ آسمی باشند بعد
 از و محبت و مینات و شوق ملاقات بهجت آیات مطالعه نمایند که بعد که بعضی تکلیفی حالات
 ایجا مستوجب شکر و خیر و عافیت آن برادر مستعد صفت عرصه بعید با تکفنا پیوسته که بر حصول
 محبت هر اطراف مانع نگشته خاطر باین صوب متعلق میان لازم که رویداد آنجا مشتمل حاکم هر کجا

که طریقت خاطر از آن متصویرت فیلان سرکار فیض نما که بنا بر عرفانی در آنجا رفته اند بنابر دریا
 خبر گیری شان قبل ازین منتقمه حضور بنام ایشان اصدار یافته یقین که خبر گیری آنها بزمه نوزاد
 شناخته نما فل تنخوا مند نمودم و هم بر شکیال قریب رسید برای سختی رات که نه یک چهره قریب کسان
 و درین سن از آنجا فرید و رسنهائی که طیاری کاشیده بغیب بان سپرد سازند و بر سوز سالکد شسته
 بقرقی روید گاه پداخته بجا فطرت آن بجهد بکار برند و درینو لاسود اگران از ضلع کابل و انهای
 و ناما ریشترین و دیگر صیوبات ولایتی آورده اند اگر در کار باشد اطلالی و مند که از آنجا خرید و ستاره
 زیاده چه رفته ششم اخوان صاحب مشفق مهربان امید گاه نیاز مند ان امر شفا قهر آزوی
 استفاده خدمت فیض منزلت بجدیت که بدستیا می خامه و زبان از عهده تحریر آن عاجز ناچار
 ازین وادی در گذشته بتسطیر به عامی پرورد از صحیفه شریفه بیشتر صحت است ستوده صفات و استنباط
 احوال فدویت اشتمال زدی رخصی نیازنا مجات و تقیدات خبر گیری فیلان سرکار فیض امر بقرقر
 روید گاه و دیگر کوائف و روید و فریده عزو امتیاز گشت فی الواقع بسبب انجام لوازمات شای
 صاحبزاده و الاتبار که از سر کار درینجا تکید بسیار و عرصه نهایت قریب است درین امر توقف
 روید و چرا که هر کار با مردم شاگرد پیشه را آنقدر فرصت نیست که بجائی تو اند رفت الا چه امکان
 که عبودیت سرشت مصدق تصور شود و از خبر گیری فیلان سرکار نوعی غافل نیست و نخواهد شد خاطر
 خاطر جمع با حسب الامر قدام دستی چهره برای سختی اتب فیلان و قرقی روید گاه بعمل خواهد آمد و
 و در آثار انار شیرین از سود اگران خرید و محرمت فرمایند که مطلوب است بتاریخ دوم شوال شادی که خدا
 بخند و مزاده مز صمد علی بیگ مقر و عین گردیده اگر ارقام فرمایند مبلغ چجاه رویه بطریق نوبت
 بجناب محذومی مکرمی گذرانیده شود منتظر خواهد است زیاده چه عرض نماید رقعته ما هم نقش طرا
 صحیفه سعادت مندی حرف پرواز جریده بخت بلندی ستوده خصال برگزیده افعال کنج لال
 بمزادات که منین غاثر بوده شما و کام باشند بعد ادعیه و افیه بطلب گیراید ویر گما هست که بطلان
 مست نایک بجا بخت طرا نشاط اندوز نگروانیده چشم دل بر شاهراه نگرانی است اگر چه مقتضا
 زمانه و طبیعت بشری که بیشتر مصروف اغافلست خوب معلوم و مفهوم است لیکن ایشان را
 در وضع بجانگی بگایه میداند بنا بر آن بقلمی آید که آینده مصدر این معنی نشوند که شایسته

این نقیصه
 درین صحن
 با صبر و استقامت
 درین راه
 معنی آلام
 عاریده در کردن
 و در وقت اولین
 کمالی از آنجا
 دیده اول
 درین راه
 بر کون

درین راه
 در وقت اولین
 کمالی از آنجا
 دیده اول
 درین راه
 بر کون

درین راه

درین راه

آن ملکات منس نباشد و خاطر اینجانب اهم درم متوجه بخود بشناخته احوال خیر و عافیت در ویداد
 جنگ که فیما بین فواجب سالدوله نجابت علیخان بهادر و سکمانست و کاشته باشند باوه عمر باور
 جواب قعه ظل طلیل و سایه فیض پیر ایچ حضرت مخدومی مکرمی صاحب قبله و اتم فضله در مغرب
 مستغنیان عقیدت نشان الی یوم التناوب و پس از تبلیغ مراتب کرامت و انکسار تپس
 مراتب صنوع و اوقفا که شیوه فدویت نهادن سوخت آمارت بعرض میرساند شرفنامه عا
 آگین منی بشکایت عدم رسی نیازنامه و استفسار احوال جنگ نواب صاحب سالدوله بهادر در سبت
 ساعت ورود و فرود عزت و افتخار این که خاکسار افزون قبایه من از انشا طبیعت ترو و خاطر سب
 منگامه سکمان شقاوت نشان که بر پا بود و تبلیغ غرض نیاز توقی بیان آمده و الا عمدانی سبت
 ظهور قصود چه امکان دارد بهر حال شغومی از بندگیست اگر چه دورم و لیکن بحسب حال در حضورم
 لطف تو بود امید گاهم و کافیت عنایت پناهم و حقیقت ایجاب بین منوال که بحیث سنگ
 والی لاجور با گروه بی شکوه بار اژه گرفتن بر گنات جایه ادنوا بصاحب نام اینصوب شده ارفاعه
 پناگرده جنگ دیو پسته بود و سه و از طرفین جنگ توپ تفنگ و میان ماند از الام نواب حساب
 مدوح و نواب فیض طلبخان و غیره که در شجاعت و شرمات شده آفاق انداز اندرون
 بیرون برآمده مانند شیران لیر بگرو و شقاوت پزوه جمله آور گشته از شمشیر خونخوار قریب چهار هزار کفاله
 بقتل رسانید و چند هزار کسب از غمی ساخته و از عساکر نظیر یک قریب یک صد جوان بکار آمدند و چندی
 شدند و ابواب فتح و فیروزی مبارزان نصرت نشان متوج شد و شکست ای اصورت است احوال
 این بود که گزارش نمود از عقب آنچه خواهد بود بعرض عرض خواهد آورد زیاده چه بسب بنام
فصل دوم در پروانجات و شقیجات و عرضدهنت و معاملات هرگونه پروانه سیاحت
 و نجابت و عهده گاه شرافت امانت پناه جلال مید بعافیت هستند چون اسر کا ضرورت زیست
 عا جرای توشیح چنان عمل نیامده لهذا تمامی محالات سر کار و باکی سیاحت سعادت نیز نالی
 یغیری که در تحصیل ساخته باشند و در تحصیل اطلاق نمایند و آینه تحصیل باقیات لازم نهادند
 در باب تا کید مزید است حسب المستطوع عمل آرد زیاده چه بر طراز و عرضدهنت است در هر باب
 بعرض نواب صاحب قبله خداوند نعمت مر حتمه فیض و امانت است امر قبایل هم سازند حکم

اینکه در این کتاب
 در بیان احوال
 و شقاوت نشان
 و کاشته باشند
 و اتم فضله
 و انکسار تپس
 و اوقفا که شیوه
 فدویت نهادن
 سوخت آمارت
 بعرض میرساند
 شرفنامه عا
 آگین منی
 بشکایت عدم
 رسی نیازنامه
 و استفسار
 احوال جنگ
 نواب صاحب
 سالدوله
 بهادر در
 سبت
 ساعت
 ورود و
 فرود عزت
 و افتخار
 این که
 خاکسار
 افزون
 قبایه
 من از
 انشا
 طبیعت
 ترو و
 خاطر
 سب
 منگامه
 سکمان
 شقاوت
 نشان
 که
 بر
 پا
 بود
 و
 تبلیغ
 غرض
 نیاز
 توقی
 بیان
 آمده
 و
 الا
 عمدانی
 سبت
 ظهور
 قصود
 چه
 امکان
 دارد
 بهر
 حال
 شغومی
 از
 بندگی
 است
 اگر
 چه
 دورم
 و
 لیکن
 بحسب
 حال
 در
 حضورم
 لطف
 تو
 بود
 امید
 گاهم
 و
 کافیت
 عنایت
 پناهم
 و
 حقیقت
 ایجاب
 بین
 منوال
 که
 بحیث
 سنگ
 والی
 لاجور
 با
 گروه
 بی
 شکوه
 بار
 اژه
 گرفتن
 بر
 گنات
 جایه
 ادنوا
 بصاحب
 نام
 اینصوب
 شده
 ارفاعه
 پناگرده
 جنگ
 دیو
 پسته
 بود
 و
 سه
 و
 از
 طرفین
 جنگ
 توپ
 تفنگ
 و
 میان
 ماند
 از
 الام
 نواب
 حساب
 مدوح
 و
 نواب
 فیض
 طلبخان
 و
 غیره
 که
 در
 شجاعت
 و
 شرمات
 شده
 آفاق
 انداز
 اندرون
 بیرون
 برآمده
 مانند
 شیران
 لیر
 بگرو
 و
 شقاوت
 پزوه
 جمله
 آور
 گشته
 از
 شمشیر
 خونخوار
 قریب
 چهار
 هزار
 کفاله
 بقتل
 رسانید
 و
 چند
 هزار
 کسب
 از
 غمی
 ساخته
 و
 از
 عساکر
 نظیر
 یک
 قریب
 یک
 صد
 جوان
 بکار
 آمدند
 و
 چندی
 شدند
 و
 ابواب
 فتح
 و
 فیروزی
 مبارزان
 نصرت
 نشان
 متوج
 شد
 و
 شکست
 ای
 اصورت
 است
 احوال
 این
 بود
 که
 گزارش
 نمود
 از
 عقب
 آنچه
 خواهد
 بود
 بعرض
 عرض
 خواهد
 آورد
 زیاده
 چه
 بسب
 بنام
فصل دوم
در پروانجات
و شقیجات
و عرضدهنت
و معاملات
هرگونه پروانه سیاحت
و نجابت
و عهده گاه
شرافت امانت
پناه جلال
مید
بعافیت
هستند
چون اسر
کا ضرورت
زیست
عا جرای
توشیح
چنان
عمل
نیامده
لذا
تمامی
محالات
سر کار
و باکی
سیاحت
سعادت
نیز نالی
یغیری
که در
تحصیل
ساخته
باشند
و در
تحصیل
اطلاق
نمایند
و آینه
تحصیل
باقیات
لازم
نهادند
در
باب
تا کید
مزید
است
حسب
المستطوع
عمل
آرد
زیاده
چه
بر
طراز
و
عرضدهنت
است
در
هر
باب
بعرض
نواب
صاحب
قبله
خداوند
نعمت
مر
حتمه
فیض
و
امانت
است
امر
قبایل
هم
سازند
حکم

اینکه در این کتاب
 در بیان احوال
 و شقاوت نشان
 و کاشته باشند
 و اتم فضله
 و انکسار تپس
 و اوقفا که شیوه
 فدویت نهادن
 سوخت آمارت
 بعرض میرساند
 شرفنامه عا
 آگین منی
 بشکایت عدم
 رسی نیازنامه
 و استفسار
 احوال جنگ
 نواب صاحب
 سالدوله
 بهادر در
 سبت
 ساعت
 ورود و
 فرود عزت
 و افتخار
 این که
 خاکسار
 افزون
 قبایه
 من از
 انشا
 طبیعت
 ترو و
 خاطر
 سب
 منگامه
 سکمان
 شقاوت
 نشان
 که
 بر
 پا
 بود
 و
 تبلیغ
 غرض
 نیاز
 توقی
 بیان
 آمده
 و
 الا
 عمدانی
 سبت
 ظهور
 قصود
 چه
 امکان
 دارد
 بهر
 حال
 شغومی
 از
 بندگی
 است
 اگر
 چه
 دورم
 و
 لیکن
 بحسب
 حال
 در
 حضورم
 لطف
 تو
 بود
 امید
 گاهم
 و
 کافیت
 عنایت
 پناهم
 و
 حقیقت
 ایجاب
 بین
 منوال
 که
 بحیث
 سنگ
 والی
 لاجور
 با
 گروه
 بی
 شکوه
 بار
 اژه
 گرفتن
 بر
 گنات
 جایه
 ادنوا
 بصاحب
 نام
 اینصوب
 شده
 ارفاعه
 پناگرده
 جنگ
 دیو
 پسته
 بود
 و
 سه
 و
 از
 طرفین
 جنگ
 توپ
 تفنگ
 و
 میان
 ماند
 از
 الام
 نواب
 حساب
 مدوح
 و
 نواب
 فیض
 طلبخان
 و
 غیره
 که
 در
 شجاعت
 و
 شرمات
 شده
 آفاق
 انداز
 اندرون
 بیرون
 برآمده
 مانند
 شیران
 لیر
 بگرو
 و
 شقاوت
 پزوه
 جمله
 آور
 گشته
 از
 شمشیر
 خونخوار
 قریب
 چهار
 هزار
 کفاله
 بقتل
 رسانید
 و
 چند
 هزار
 کسب
 از
 غمی
 ساخته
 و
 از
 عساکر
 نظیر
 یک
 قریب
 یک
 صد
 جوان
 بکار
 آمدند
 و
 چندی
 شدند
 و
 ابواب
 فتح
 و
 فیروزی
 مبارزان
 نصرت
 نشان
 متوج
 شد
 و
 شکست
 ای
 اصورت
 است
 احوال
 این
 بود
 که
 گزارش
 نمود
 از
 عقب
 آنچه
 خواهد
 بود
 بعرض
 عرض
 خواهد
 آورد
 زیاده
 چه
 بسب
 بنام

هر جهت اختصاص در باب تکید اجزای توزیع چهارمینی فصل بر بیع و ایصال از فصل مذکور نیز مستثنی
 و عذری و دریافتی بعزت و اقتضای عقیدت طرازی از افروزد خداوند من فدوی را اسبابی انصرام کار سربکار
 که هر گونه پذیرد و در ضمن آن منضم است که نام کار بهترین امورات است لیکن جمله سازی و رویه باری
 زمینداران این مجال بر بندگان حضور بر نورانی اظهار نظر هر از وقتیکه از آستانه دولت تقدیر حضرت
 بجفت گرفته در پرگنه رسید و صبحی شش پینده تحصیل جابری ساخته مبلغ چهاره هزار و پیه درین صغر
 و وصول آن در ده انشاء الله تعالی اموز تا شام از اقبال خوانندگان سب پنجاهار و پیه دیگر تحصیل خواهند
 ارسال حضرت خواه ساخت آینده تحصیل باقیات مقید و سرگرم خواهد بود و زیاده حد ادب دولت اقبال
 لایزال باد شقه بر زمینداران و مقدمان مواضع ماهی و گوشت و غیره پیه بداند و زمینداران
 مواضع مذکور را بدست تقدیم شامل پرگنه مذکور ننوده شد لازم که خود بار از ابتدای خریف و شاق
 به یکجهای تمام نزد خصوصیت منتهی کنج بهاری لال شامل پرگنه مذکور رسانیده به مالگزار می سرکار حاضر
 باشد و از اطاعت مشاریه بیرون نروند و با همی فصل بر بیع سلسله فصلی که بدهند ایشان جهت است
 بطور عام مومی الیه از انانند در بیاب تکید شده پندارند زیاده چه نگارش و دو پروانه **بطلب**
 کواغده خصوصیت موالات و تنگاه خوشیام حفظ عرصه ده و در منفعتی گشته که درباره ارسال کاغذ
 در وقت و نعلبانی سند الیه تکید کنید نگارش پذیرفته که در وقت ابلاغ دارند هنوز کاغذ سطور بسته حضور
 رسیده چون بقدر تقاضای و عدم تنه بی در کاره کار بر گزین نیست لهذا اگر بترتیم آمده که مجرود و
 شقه کواغده مطلقه ابلاغ حضور و از دستا می قابل و توقف نوزند تا تکید شده پندارند زیاده چه نگارش
 عرض شد شد در جواب شقه بعرض بندگان عالی متعالی خداوند نعمت فیاضان ام اقبال میر
 شقه خاص که است اختصاص من تقیدات ارسال کواغذات جمع خرج سلسله فصلی و جمع صلباتی شقیه
 مشرف صدایافت عز و سر بلند ساخت خداوند من از هنگام ورود و فیه آن موش فکر تسلی کاغذ
 بحضور پذیرد پیش است که از چند روز جوانی سنگه سر شته دار را عارضه آفتاب چشمه لاحق حال
 بود و درستی کاغذ به می الیه تعلق دار و ازین مره توقف و نمود و الا چه طاقت که تو وقت صبحی و کلام
 مشارفیه را از در چشم فرصت دست او کواغذات جمع خرج مذکور درست گنایند ترسیل حضور و الا
 نوزده بنظر کمیا اثر خواهد گذشت برسیدش خیره اندوز عزت اقتیاز کرده و پرتبای چشمه

این ضمن یک
 اندرون در ضمن
 بنام می و منج
 خدا و می می شد
 منع در داده شده
 اسم بعنوان اقلین
 بیست در جای آن
 در آن و شب
 کاتر سیان
 بیست در وقت
 عالم استمال
 باغ
 منع از غایب
 بیست در وقت
 منع از غایب
 بیست در وقت

فرستاده شد و انشاء الله تعالی در دو چهار روز ابلاغ عالیجناب خواهد نمود و حسب بود عرض نمود
 آفتاب عمر و دولت ملکن و درخشان باد بر لب العباد شفق و دیگر مشیختم پناه شرافت و توکلیت و کاشیخ احمد
 بعافیت باشند عرضی مرسله مع کافذ ذوق پرگفته بابت سال ۱۳۰۰ فصلی در حظه در آمده سامع و ضاعت
 حاضر آمدن یکی زمینداران بنا بر تصفیة معامله لازم و واجب لهذا نگارش می رود که بجز در صدور پروانه
 خود رابع تمامی عمده و فعلا فایز حضور سازند بالمشافه درستی گره بندی بظهور خواهد رسید یا آنچه ترقیم رود
 عرض شد است در جواب شفق بعضی می رساند پروانه که است نشانه محتوی بطلب عمل و فعلا بجهت تمامه
 عزامه دار یافته مغز و مغز که دانید عازم بود که بجز در شاد و حسب انقیاد مع عمده و فعلا مستغنیض حضور والا
 شود درین ضمن حکم سرکار بنا بر شد کار مع مردمها شرم نفاذ یافت لهذا بطریق حکم حضور مصلحت شد که
 در واحصات و ان ساخته انشاء الله تعالی باقبال خداوند نعمت بعد فراغت کار شد کار عنقریب
 سعادت اندوز جناب فیض آب میگرد و در زیاده حد ادب ایضا میسای و معنی الرتبة ای صاحب
 که هم مخزن لطاف اتم سلمه الله تعالی مراتب شوق ملاقات انهایی نیست که بدستگیری خانه و در بنا
 بمغز سخن آید لاجرم عثمان شید ز قلم را از دست باد و یانش منقلب ساخته بولا نگاه بدعای آورد
 درین لاد و زوان بگردان بنجایزه وضع محمد پر عمل بر گنه می بر وقت شب امت گذرم تریم سلا
 در و نموده بودند زمینداران موضع مسطور عرض شد مع مذکور سائیده غله سر و قه بزده او شان
 ثابت و تحقیق کرد چون ظهور یعنی و تعلق ای القاصب خلی تعجب است مقدمه طرفین به صورت
 واحد بنا بر آن تصدیع افزاشه توقع که نظر باین مراتب نموده دست یابان که کوه بنام اعانت
 تعیین فرموده غله تعریف به مالکان مسترد کرده و بند و آن مردم نامبر او را را چنان سزایسد
 که موجب عبرت دیگران گردد و بظنار جواب بصورت آینه بر ترقیم سامی منجبات مع کار و بار لائقه
 یاب نمودن جاننا خاطر مشتاق اشاد فرمود دست یابده چه تصدیق و در جواب رود صحیف
 صاحب که هم شوق دادم شفا قتم بعد اطوار مرا هم شوقیه که به از رجب و بجز به بطیر مدعا
 ضرورتی میسر و دقیقه گرامی و دقیقه سامی شعر آنکه غفدان موضع فلانی و اربان سلا که در وقت
 شک عمده موضع فلانی متعلقه القاصب بدزدی در زکوره آورده اند و رسول عهد و در
 در شوق کلمات لطیف سمان بود نشاط خاطر افزودنی الواقع بطرفین نحوی می یابند

عبارت اینست که در
 در جواب شفق بعضی می رساند پروانه که است نشانه محتوی بطلب عمل و فعلا بجهت تمامه
 عزامه دار یافته مغز و مغز که دانید عازم بود که بجز در شاد و حسب انقیاد مع عمده و فعلا مستغنیض حضور والا
 شود درین ضمن حکم سرکار بنا بر شد کار مع مردمها شرم نفاذ یافت لهذا بطریق حکم حضور مصلحت شد که
 در واحصات و ان ساخته انشاء الله تعالی باقبال خداوند نعمت بعد فراغت کار شد کار عنقریب
 سعادت اندوز جناب فیض آب میگرد و در زیاده حد ادب ایضا میسای و معنی الرتبة ای صاحب
 که هم مخزن لطاف اتم سلمه الله تعالی مراتب شوق ملاقات انهایی نیست که بدستگیری خانه و در بنا
 بمغز سخن آید لاجرم عثمان شید ز قلم را از دست باد و یانش منقلب ساخته بولا نگاه بدعای آورد
 درین لاد و زوان بگردان بنجایزه وضع محمد پر عمل بر گنه می بر وقت شب امت گذرم تریم سلا
 در و نموده بودند زمینداران موضع مسطور عرض شد مع مذکور سائیده غله سر و قه بزده او شان
 ثابت و تحقیق کرد چون ظهور یعنی و تعلق ای القاصب خلی تعجب است مقدمه طرفین به صورت
 واحد بنا بر آن تصدیع افزاشه توقع که نظر باین مراتب نموده دست یابان که کوه بنام اعانت
 تعیین فرموده غله تعریف به مالکان مسترد کرده و بند و آن مردم نامبر او را را چنان سزایسد
 که موجب عبرت دیگران گردد و بظنار جواب بصورت آینه بر ترقیم سامی منجبات مع کار و بار لائقه
 یاب نمودن جاننا خاطر مشتاق اشاد فرمود دست یابده چه تصدیق و در جواب رود صحیف
 صاحب که هم شوق دادم شفا قتم بعد اطوار مرا هم شوقیه که به از رجب و بجز به بطیر مدعا
 ضرورتی میسر و دقیقه گرامی و دقیقه سامی شعر آنکه غفدان موضع فلانی و اربان سلا که در وقت
 شک عمده موضع فلانی متعلقه القاصب بدزدی در زکوره آورده اند و رسول عهد و در
 در شوق کلمات لطیف سمان بود نشاط خاطر افزودنی الواقع بطرفین نحوی می یابند

عزت از جانب محمد خان همواره براتب علی فائز باشند بقیه شوق ملاقات فرست سمات و اینچ اید بعد
 روانگی ایشان بطرف خانه در ریاست آمد که خدمات سانه یاغات از سرکار صاحبان انگیزه بسیار در تمام آن
 غرض القدر مقرر شد و آن گرامی قدر با وجود نوبه واری ساهو کار بهاء کار فروری خانه کرده گذشتند
 غیر از داناتی ایشان چه تشهیریه آید پیش ازین که بحسبت وجود میمانند و بلکه اراده سفر میباشند و اینجا
 که بعضی از آلهی صورت برامکار ایشان بطور آرزو بود و آن عزیز تاج جلوه گری شایسته بقصد بنیاد و رو کذا
 آمدند و در عالم سبب بدین علقه گذاره نتوان شد انداخته آمد که برای شب خود را در اینجا
 یا قلمی نمایند که اینجانب انجاسد و با یکدیگر صلاح نموده کار مسطور گرفته شود زیاده چه بر طرز دست
 حضورت بجهت تصامح غرض القدر در این سبب که حفظه عرضی در سده ایشان مشعر بر اینک بعضی تقدیر
 موضع را جزو تعلقه پرگنه و دیو بند را بخیر میباشند عامل برگزیده گرفته برده از نظر گذشت حقائق خود
 بوضع نیستی هر شیداری و خبر واری که با وجود و صدرا حکم حضور در مقدمات حفاظت ایشان خواب
 غفلت و بیداری نیار و در غیر این است اینجانب در مقدمه خطی بحضور کربل صاحب لیلی اختر سار و یک
 نوشت دیگر و اینگونه است نشاء الله تعالی صبح و شام بیند از آن مسطور خلاص شده خواهند آمد آینه
 غافل نشود زیاده بجز تا یکدیگر نگارمش و در قعه برادر غرض القدر گرامی مش حفظه مکاتبه بحسب طراز قبول
 بجهت آل و در یافت تعلق کردیم کلی احوال بخدمت چو دهری صاحب انظار ساخته فرمودند که در کل غن
 اینجانب بصلواتی نیست که جامی اندیشه باشد چنانچه بزرگان گفته اند مشعر تو پاک باش برادر در از
 پاک و زنده جانته ناپاک گاه ازین بر شکست با اهل کاران سرکار فیض آثار به طوریکه دانش از کاغذ اینجانب
 و جمعی خود نمایند و در چند مقدمات که حرف گیری کرده اند صورت نیست که بسلفان انعام و انکار بنویس
 معمول قدیم و پایالی بدست ویز و دستخط حضور بر نور و سلفان پویه بحسب پر و سخات الالباق بقایا
 که قلم انداز نموده اند این بر میرضی خاندان است خیر چه چیزی که در این راه خواهد شد لیکن باقیات
 سال گذشته فصل خریف است ایضا بنامه و در سال حال ۱۲۱۳ فصل مجرا که بنامه است مخلص
 سوال در جواب مقصد بان بخدمت چو دهری صاحب انظار فرمود چو دهری صاحب با تعلق از صاحب
 همین سوال و جواب مذکور در ساخته کاغذ سپردن و فرود روی همراه چو دهری صاحب مستقیم بخدمت
 مشور و بنا بر اطلاع بقلم آمده زیاده چه بر طراز و پروانه سرکار در طلب مجرای جوی در طلب

عزت از جانب محمد خان همواره براتب علی فائز باشند بقیه شوق ملاقات فرست سمات و اینچ اید بعد
 روانگی ایشان بطرف خانه در ریاست آمد که خدمات سانه یاغات از سرکار صاحبان انگیزه بسیار در تمام آن
 غرض القدر مقرر شد و آن گرامی قدر با وجود نوبه واری ساهو کار بهاء کار فروری خانه کرده گذشتند
 غیر از داناتی ایشان چه تشهیریه آید پیش ازین که بحسبت وجود میمانند و بلکه اراده سفر میباشند و اینجا
 که بعضی از آلهی صورت برامکار ایشان بطور آرزو بود و آن عزیز تاج جلوه گری شایسته بقصد بنیاد و رو کذا
 آمدند و در عالم سبب بدین علقه گذاره نتوان شد انداخته آمد که برای شب خود را در اینجا
 یا قلمی نمایند که اینجانب انجاسد و با یکدیگر صلاح نموده کار مسطور گرفته شود زیاده چه بر طرز دست
 حضورت بجهت تصامح غرض القدر در این سبب که حفظه عرضی در سده ایشان مشعر بر اینک بعضی تقدیر
 موضع را جزو تعلقه پرگنه و دیو بند را بخیر میباشند عامل برگزیده گرفته برده از نظر گذشت حقائق خود
 بوضع نیستی هر شیداری و خبر واری که با وجود و صدرا حکم حضور در مقدمات حفاظت ایشان خواب
 غفلت و بیداری نیار و در غیر این است اینجانب در مقدمه خطی بحضور کربل صاحب لیلی اختر سار و یک
 نوشت دیگر و اینگونه است نشاء الله تعالی صبح و شام بیند از آن مسطور خلاص شده خواهند آمد آینه
 غافل نشود زیاده بجز تا یکدیگر نگارمش و در قعه برادر غرض القدر گرامی مش حفظه مکاتبه بحسب طراز قبول
 بجهت آل و در یافت تعلق کردیم کلی احوال بخدمت چو دهری صاحب انظار ساخته فرمودند که در کل غن
 اینجانب بصلواتی نیست که جامی اندیشه باشد چنانچه بزرگان گفته اند مشعر تو پاک باش برادر در از
 پاک و زنده جانته ناپاک گاه ازین بر شکست با اهل کاران سرکار فیض آثار به طوریکه دانش از کاغذ اینجانب
 و جمعی خود نمایند و در چند مقدمات که حرف گیری کرده اند صورت نیست که بسلفان انعام و انکار بنویس
 معمول قدیم و پایالی بدست ویز و دستخط حضور بر نور و سلفان پویه بحسب پر و سخات الالباق بقایا
 که قلم انداز نموده اند این بر میرضی خاندان است خیر چه چیزی که در این راه خواهد شد لیکن باقیات
 سال گذشته فصل خریف است ایضا بنامه و در سال حال ۱۲۱۳ فصل مجرا که بنامه است مخلص
 سوال در جواب مقصد بان بخدمت چو دهری صاحب انظار فرمود چو دهری صاحب با تعلق از صاحب
 همین سوال و جواب مذکور در ساخته کاغذ سپردن و فرود روی همراه چو دهری صاحب مستقیم بخدمت
 مشور و بنا بر اطلاع بقلم آمده زیاده چه بر طراز و پروانه سرکار در طلب مجرای جوی در طلب